

VAKANTIE 1998 FRANKRIJK, MET SLEURHUT

INHOUD

Inleiding	3
Tiel - St. Quentin en Yvelines, 7.30 uur, 520 km, 69.33 km/h, 4 juli	4
St. Quentin en Yvelines en Parijs, 5 juli	5
St. Quentin en Yvelines - Lanzaac, 6.40 uur, 510 km, 76.46 km/h, 6 juli	9
Lanzaac, 7 juli	9
Lanzaac (Préhisto-Parc), 8 juli	10
Lanzaac - Villepinte, 4.34 uur, 259 km, 56.72 km/h, 9 juli	15
Villepinte - Collioure, 3 uur, 200 km, 66.67 km/h, 10 juli	16
Collioure (Perpignan), 11 juli	18
Collioure, 12 juli	19
Collioure, 13 juli	21
Collioure (tour de Madeloc, Cap Bear, Banyulls), 14 juli	21
Collioure (Elne), 15 juli	22
Collioure (Argelès Village), 16 juli	23
Collioure (Fort des Salses, "Reservé Africain"), 17 juli	24
Collioure, 18 juli	26
Collioure (St. Génis de Fontaines, Banyulls), 19 juli	28
Collioure (Figueras), 20 juli	29
Collioure (Banyulls, Centrum Collioure), 21 juli	31
Collioure, 22 juli	32
Collioure - Chateauneuf du Pape, 4.50 uur, 291 km, 60.21 km/h, 23 juli	35
Chateauneuf du Pape, 24 juli	37
Chateauneuf du Pape - Queige, 5.25 uur, 355 km, 65.54 km/h, 25 juli	47
Queige (Albertville), 26 juli	47
Queige - Peigney, 6.15 uur, 410 km, 65.60 km/h, 27 juli	50
Peigney, 28 juli	51
Peigney - Tiel, 7.45 uur, 632 km, 81.55 km/h, 29 juli	52
Bijlage: De Zuivere Wetenschap	53
Nabewerking	54

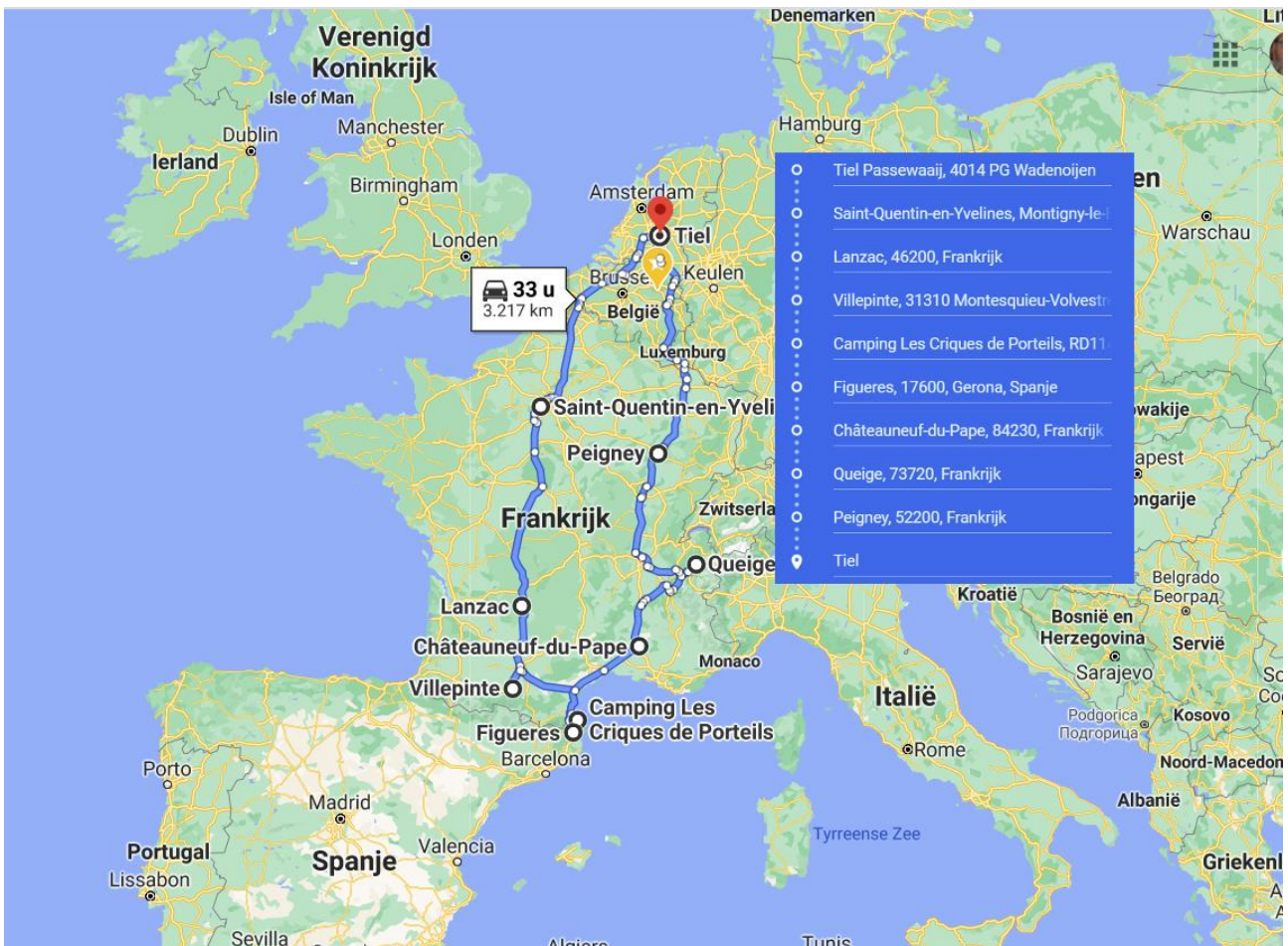

We hebben een Chevrolet, en een sleurhut. Toegegeven, de Chevrolet is een Corsica, dus een Europees type. De sleurhut is een Chateau Le Car Trophee 450. Een stevige dus.

Inmiddels is Merijn het huis uit. Wart en hij willen absoluut niet meer mee. Een aantal dagen Collioure is een ander verhaal. Dat lijkt ze wel. En dus komen ze achter ons 3-en aan met de trein. Ik zal ze in Perpignan oppikken. Wij gaan met zijn drieën op ons gemak die kant uit.

De jongens zijn helemaal into graffiti.

En Frankrijk is gastheer van het WK voetbal 1998.

Om 04.30 draaien we de Notarisappel af. Er is ons hel, verdoemenis en ellende voorspeld, omdat het Nederlands elftal de kwartfinales van het WK-voetbal heeft gehaald. Volgens de helderzienden van verkeersvoorspelling is Parijs pas na 15.00 uur weer bereikbaar.

12.00 uur: De caravan staat op camping Parc Etang in St Quentin en Yvelines. De Periferique was nog nooit zo rustig, en op het terrein even voorbij Versailles is plaats zat. Onderweg rijden we langs het *Stade de France* in St. Dennis en het paleis van Versailles.

De plaats ligt aan het eind van een metrolijn dus binnen 25 minuten zijn we in Parijs.

Daar volgt een tegenvaller want het vrijheidsbeeld, waar Esther heen wilde, is weg. Het is uitgeleend aan Japan.

Onder de Seine-brug

is wel een saxofonist aan het oefenen omdat het daar zo lekker scheurt. We wandelen langs de Seine naar de Eiffeltoren, waar ze de eeuw aan het aftellen zijn.

Een groep Zuid-Afrikanen vraagt me een groepsfoto te nemen. Op de toren is een Jules Verne tentoonstelling.

Om de toren lopen voetbalfans uit verschillende landen.

Na over Parijs uitgekeken te hebben doen we een rondje metro/McD/Iles de la Cité, waarbij we vooral kijken naar de Notre Dame, met name naar de spuwers die in Disney 's verfilming van de klokkenluider een rol spelen. Voor in de avond lopen we versleten naar de Metro, waar een Afrikaanse drumband een feestje heeft.

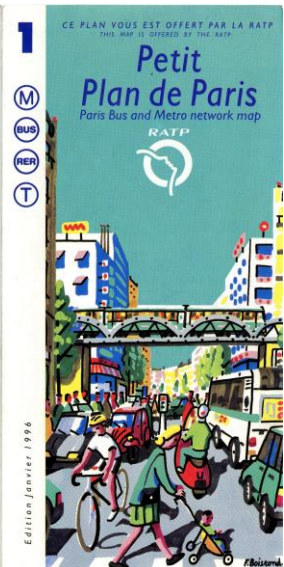
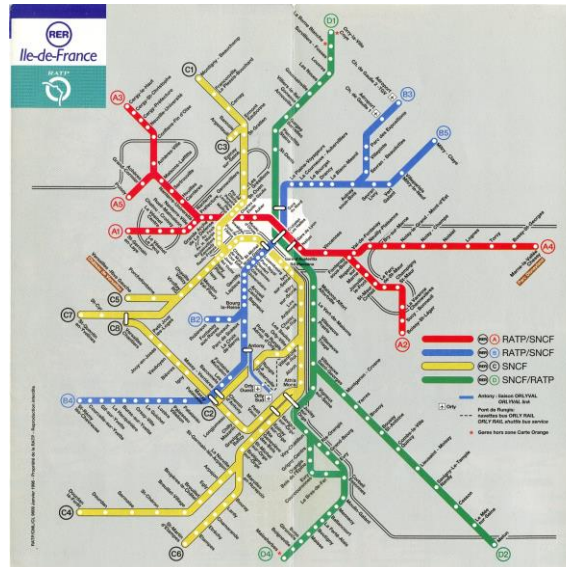

Van landgenoten horen dat Nederland door is naar de halve finale.

Ooh wat zijn de Tijnen stil!!!

ST. QUENTIN EN YVELINES EN PARIJS, 5 JULI

We kopen een dagkaart voor het openbaar vervoer van Parijs. Kaartje door het controlehek en jawel: het werkt niet.

Gelukkig ziet de verkoper onmiddellijk dat hij het verkeerde kaartje heeft verkocht dus: bijbetalen, nieuwe kaartjes en opnieuw de metro in.

Onderweg stellen we andermaal vast dat de graffiti in Parijs waardeloos is, ondanks dat er (te) enthousiast wordt gekloddert.

We stappen uit bij Concorde en wandelen via de Tuilerieën naar het Louvre. Het is fris, maar prima om te wandelen.

Bij het Louvre gaan we opnieuw onder de grond, om bij La Defense weer boven te komen.

Hier blijkt Nike een *Republiek van het voetbal* gevestigd te hebben, die we op ons gemak bekijken. Esther gaat op de foto met de Brazilianen. We laten zelfs een paspoort maken voor deze republiek. Voor de foto moeten we 20 min wachten. Deze tijd vullen we soepel met de lunch bij McD.

Na de lunch gaan we opnieuw naar de voetbalrepubliek. Ik zwaai met m'n paspoort naar de man bij het draaihekje. "Ik ben al binnen geweest, ik heb geen nieuw paspoort nodig".

Hij geeft aan dat dit prima is en ik loop langs de klaphekjes naar binnen. Een paar meter verderop word ik aangehouden door een bewaker die vindt dat ik wel door het hekje moet. Ik vertel dat ik

toestemming heb van zijn collega, maar dat verstaat hij niet, en hij is ook niet geïnteresseerd.

Hij begint me er uit te duwen. Dat kan ik ook. Ik duw eens terug en de wet van de absolute massa bepaalt dat ik blijf staan en hij niet.

Het aantal bewakers groeit snel, maar

uiteindelijk wandelen we toch het terrein op. Bij de fotostal word ik aangehouden door het hoofd van de bewaking.

Ze spreekt geen Engels, en geeft aan dat hier niemand Engels spreekt. Wel heb ik volgens haar een bewaker mishandeld, dus ik moet van het terrein.

Een Afrikaan vertaalt mijn verhaal, maar dat werkt niet; ik heb geprobeerd iemand een knietje te geven, dus ik moet weg. Ik

leg nogmaals uit dat als de bewaking zich zo keurig gedroeg als de bodyguard die ze bij zich heeft, dat er überhaupt geen probleem was geweest.

Ze is echter onvermurwbaar, ik moet er uit. Ik vertel dat ik niet zonder vrouw en kind ga, en dat die eerst hun foto krijgen. Dit is snel geregeld en de bodyguard begeleidt me, nadat ik de Afrikaan uitgebreid heb bedankt voor zijn hulp, naar de deur.

Daar zegt hij in keurig Engels dat het hem spijt om me er uit te moeten zetten, maar dat zijn baas naar niemand wil luisteren. Maar we hebben de paspoorten, alleen zonder stempel "aan de grens teruggewezen".

Vervolgens gaan we de Grand Arche op. Een ding is zeker, Nelleke gaat nooit meer in de grote glazen lift!!! (Waar ze later op terug komt). Het uitzicht boven valt tegen, zowel de uitkijk mogelijkheden als het heilige zicht.

De kunst boven is echter weer mooi, dus het blijft een geslaagde tocht. We kopen nog een boek en wat kaarten (die ik later weer vergeet) en dalen af (nou ja, nog een keer die GGL dan).

Beneden wandelen we op ons gemak door la Defense, waarna we met de metro naar Montmartre gaan om bij de Sacre Cour en de

Place du Tetre te kijken. (Samenvatting La Defense op de volgende pagina)

Bij de kerk is weer een pantomime speler actief die veel bekijks trekt. Als we uiteindelijk met een

sandwich weer beneden bij metrostation Anvers zijn, zijn we alle drie verrot.

We vinden het mooi, we gaan naar de camping. Al snel bedenkt Esther dat ze dat niet haalt, er moet een toilet gevonden worden. We bedenken dat er een McD bij les Halles is.

Dus nog een stop in Parijs, waarbij we oplopen tegen een manifestatie van de Indiase cultuur. Bij onze aankomst zijn er een aantal danseressen actief, bij vertrek roept Krishna massaal om de haring ramas.

ST. QUENTIN EN YVELINES - LANZAC, 6.40 UUR, 510 KM, 76.46 KM/H, 6 JULI

We vertrekken naar de Dordogne. We staan op ons meer dan dooie gemak op, en rijden vervolgens de zon tegemoet.

Uiteraard stoppen we een paar keer op een lucht¹. Daar zien we permanent vliegtuigen langskomen. Waarschijnlijk met supporters van

teams die de volgende ronde net niet gehaald hebben!.

Op de camping in Lanzac worden we herkend. Als we de beheerster zeggen dat haar twee jaar geleden hebben gemist, vertelt ze dat toen haar derde kind is geboren.

Het is heet op de camping, en zwemmen/duiken in de Dordogne blijft prachtig. 's Nachts gaat het helaas regenen.

LANZAC, 7 JULI

Slapen - duiken - koppeltje duiken aan een rek - krant lezen - slapen - wassen - koken - eten - koppeltje duiken aan een

rek- wandelen langs de rivier - duiken.

¹ Oke, zijn noemen het Aire. En iedereen met basiskennis Engels weet dat dit lucht is.

Hoe spannend kan de vakantie zijn!!!

LANZAC (PRÉHISTO-PARC), 8 JULI

En eindigen in Tursac waar we door het Préhisto-Parc wandelen.

Voor mij is het hoogtepunt van deze attractie het kleine Belgische jongetje

dat in totale extase naar de "sonore" van het gevecht met de mammoet staat te luisteren, en zich daarna de handen stuk klapt.

Bij terugkeer maak ik nog een duikje in de rivier. Niet diepre dan 4 m, maar ik zie paling, forel, grote pos, alvers en een plaatje "Danger de Mort".

Het weer is wat beter dan gisteren, maar het is nog steeds niet echt heet.

Nadat we hebben afgewassen, waarbij Esther andermaal bewijst dat echt te kunnen, stappen we in de auto.

We rijden langs de Dordogne met z'n vele kastelen en krantenstalletjes (verloren op penalty's)

daarna de handen stuk klapt.

Ook het roodborstje dat heen en weer hipt op de knots van de aanvallende oermens scoort hoog.

Alles bij elkaar toch een leuk bezoek, waarbij en passant ook rietjes worden gescoord om fluitjes te maken.

Daarna zetten we de rit voort naar Les Eyzies waar we, naast Oerkoendoe, in het prehistorische museum verzeild raken. Veel bijlen, schedels en mooie uitzichten over het dal van de Vézère. En overall verkopen ze ganzenlever. Zie ook de volgende pagina's.

PREHISTO PARC

Scènes de la vie des hommes
de Néandertal et de Cro Magnon

Tursac, in de Valles van La Vézère, 6 km van Les Eyzies, 2 km van La Roque Saint-Christophe, Richting Montignac.

U bent uitgenodigd het Prehistorie-Parc te ontdekken. Deze Prehistorische park is niet alleen maar een plaats voor ontspanning of om te wandelen, maar tevens een plaats die tot nadenken stemt en waar U misschien ook wel ontdekkingen kunt doen, net zoals een boek dat men al slenterend leest.

De prehistorische mens heeft er geleefd en gejaagd. Voor de eerste keer kunt U tussen twee kliffen, tafelen uit het dagelijks leven van de eerste Neandertal-jagers ontdekken, de jacht op reuzenbotten in het Mousterien-tijdperk, het kleinsmidjen van rendieren, de woelige neushoorn, de mammoetjacht, de eerste begraafplaatsen, het ontwakken van een zekere geestelijke levenshouding, het woonmilieu van een familie in het Magdaléniëntijdperk, ongeveer 15000 jaar geleden ; de visser, de Magdaléniëngraveerder de eerste prehistorische schilders, de verschillende gebeurtenissen van onze oude geschiedenis.

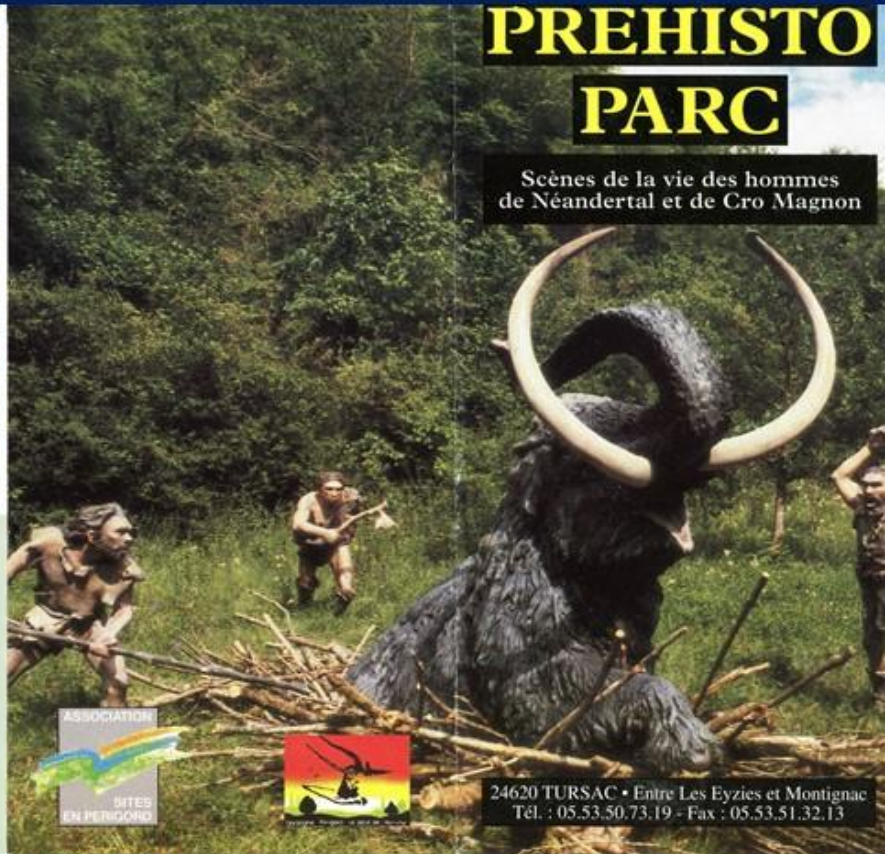
De ontwerp geeft het publiek een zichtbare en concrete reconstructie van de begrippen die in de musea weeten getoond.

De figuren en dieren die in dit park staan opgesteld zijn gereconstrueerd volgens zeer recente antropologische onderzoeken die op overblijfselen van beenderen zijn ingevoerd.

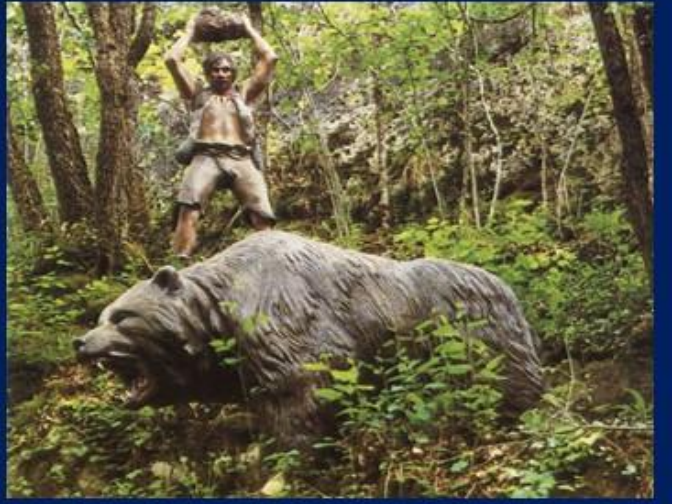
Zij zijn volgens het advies van Professor J.L. Heim (Institut de Paléontologie Humaine en het Muséum National d'Histoire Naturelle) vervaardigd.

De maquettes zijn van M. Luyton.

Gelegen in het midden van een mooie en beschermde Post, toegankelijk voor iedereen, mogelijkheid tot picnic, gratis parkeren.

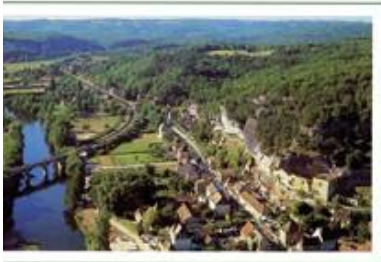
24620 TURSAC • Entre Les Eyzies et Montignac
Tél. : 05.53.50.73.19 - Fax : 05.53.51.32.13

Fièrement plantée à mi-hauteur entre les falaises imposantes et la Vézère au cours capricieux, la puissante statue de l'homme préhistorique, sentinelle vigilante, domine le centre du village. Ce lieu prestigieux avait déjà été choisi par l'homme dès l'aube des temps. Les témoignages découverts sont plus riches que partout ailleurs et recouvrent la quasi-totalité de l'évolution de l'humanité.

Standing proudly, half way up, between the imposing cliffs and the capricious river, the powerful statue of the prehistoric man, like a sentinel, overlooks the center of the village. This marvelous place was man's obvious choice since the beginning of prehistoric times. The traces found here are richer than anywhere else over almost the whole evolution of the human race.

Auf halber Höhe, zwischen den imposanten Felsenswänden und der Vézère mit ihren Mäandern, steht stolz die Statue des prähistorischen Mannes, der den ganzen Ort dominiert. Und dieser wundervolle Platz wurde schon in alten Zeiten von den Höhlenmenschen auserswählt. Die prähistorischen Funde sind reicher als anderswo, und sie decken die Evolution der Menschheit auf.

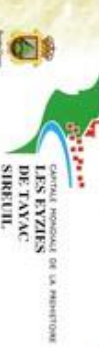

GASTRONOMIE • HÉBERGEMENT
 Hôtels, Chambres, Chambres d'Hôtes, Gîtes d'Etapes (+ de 400 lits), Restaurants, Fermes-Auberges, Tables d'hôtes, Campings, Campings à la Ferme (+ de 1000 emplacements), Gîtes et Meublés, Tous commerces et tous services à votre disposition.

DISTRACTIONS
 Piscine municipale • Tennis • Pêche • Randonnées pédestres
 Canoë • Kayak • Plan d'eau • Equitation
 • Petit train touristique • Visites guidées du village
 Expositions • Spectacles • Conférences

Hôtels		Gîtes d'Etapes	
112 au 24 82	01 01 au 31 01	01 04 au 30 06	01 07 au 31 08
180 à 124	01 10 au 30 11	01 09 au 30 09	01 10 au 31 10
180 à 124	01 11 au 31 12	01 12 au 31 12	01 11 au 31 11
180 à 124	01 12 au 31 12	01 12 au 31 12	01 12 au 31 12

Change • Location de vélos, voitures

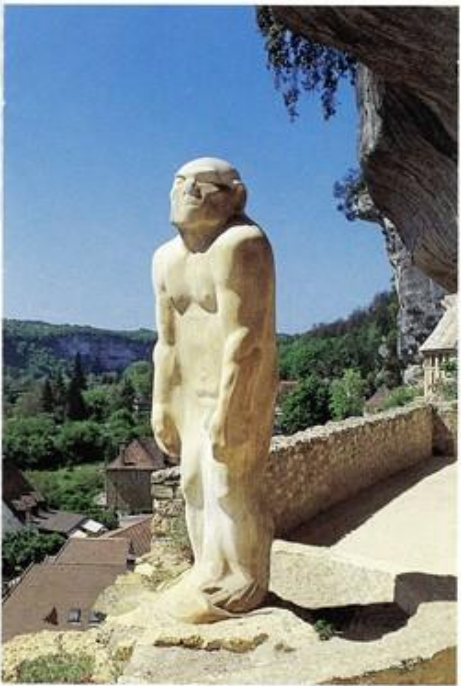

24620 LES EYZIES-DE-TAYAC - SIREUIL
 OFFICE DU TOURISME
 Tél. 05 53 06 97 05
 Fax 05 53 06 90 79

LES EYZIES

CAPITALE MONDIALE DE LA PRÉHISTOIRE

AU PAYS DES GROTTES
 DORDOGNE FRANCE PÉRIGORD

Musée National de Préhistoire

B.P. 7 24620
LES EYZIES DE TAYAC
 Tél. 05 53 06 45 45
 Fax 05 53 06 94 56

■ Reflet d'une recherche archéologique en pleine expansion, le Musée National de Préhistoire rassemble aujourd'hui...

**LES EYZIES
 CAPITALE DE LA
 PRÉHISTOIRE**

**VISITE
 DE VILLE**

Heures d'ouverture du Musée:
 Décembre à Mars: 9 h 30 à 12 h et 14 h à 17 h
 Avril à Juin et Septembre à Novembre:
 9 h 30 à 12 h et 14 h à 17 h. Fermé le mardi
 Juillet/Août ouvert tous les jours

TARIFS
 Jusqu'à 18 ans : gratuit
 • Le...
 Possibilités...

Esther wil ook nog wel een kasteel en aan de hand van de stapel folders die we inmiddels hebben gescoord, kiezen we voor Château Milandes, voormalige woonplaats van Josephine Baker.

Het kasteel is heel aardig, behalve het museum van de luchtrat, of je moet lid zijn van *PV tot Weerziens*.

Er wordt ook een valkenier show gegeven, en dat maakt het

bezoek een absolute topper.

Valken vliegen heen en weer, een rover laat zich uit de lucht vallen, een uil laat zich overreden om wat te vliegen en een buizerdachtige gaat bij sommigen op de hand zitten, o.a. bij Esther.

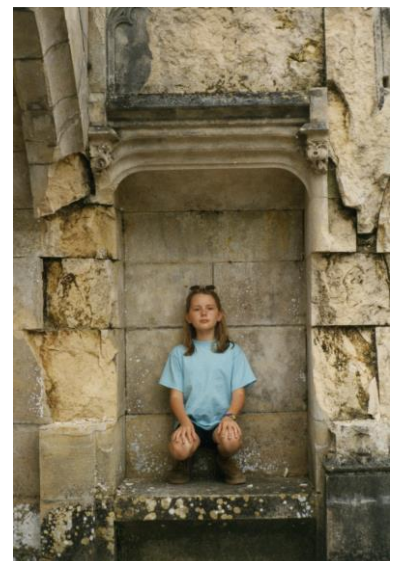
Nadat er ook nog een fret heeft rondgehuppeld, en een rover op een konijn op rolschaats is

gedoken is de uitgebreide show voorbij en rijden we terug naar de camping.

Maar Milandes krijgt hier een extra pagina, met Esther de valkenier!

Op de camping zit de eerste hagedis van de vakantie bij het toiletgebouw.

Chateau des Milandes En zijn 5 OORDEN in 1

- 1 Franse Tuinen**
7 hectare park - 30 variëteit heesters
- 2 Valkerijdemostratie**
Hoogvliegend schouwspel
- 3 Het kasteel**
Volledig herbouwd
- 4 Valkerijmuseum**
+ Videosaal
- 5 Museum Joséphine Baker**
+ Videosaal

- 6** Panoramisch terras
- 7** WC
- 8** Bar - Uitspan - Souvenirs
- 9** Expo roofvogels (volières)
- 10** Ingang theafoon
- 11** Leukische vogels
- 12** Volière roofvogels

SPECIAL VOOR GROEPEN
Bezoek Château des Milandes in Groep!
Voor meer inlichtingen, neem contact op met ons!

Speciale Tarieven : verblijf/horeca/diverse rondtoeren/andere oorden ...

- Gratis parking 300 plaatsen
- Pictobroekjes
- Restaurant in overheid's Safe Zone, 100% Open
- Speciale tarieven voor groepen

Verzendingsadres
Château des Milandes
BP 62 - 24260 Le Bugue/Vézère
TEL. 05 53 59 31 21 - FAX 05 53 29 17 33

HET HELE JAAR OPEN

OPENINGSTUREN		Aankomst rooivogels	
Alle maanden	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00
Jan - Mei	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00
Juni - Sept	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00
Oktober - Dec	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00	Van 10.00 - 18.00

05 53 59 31 21 - 05 53 29 17 33

EEN VAN DE KAN...

Het Château des Milandes is een bewonderenswaardig bouwwerk van Neogotische stijl. Wapenschilden, parketvloeren en glas-inlood ramen roepen de pracht en glorie van vroegere tijden voor de geest. Maar het Château heeft zijn beroemdheid eveneens te danken aan de beroemde cabaretzangeres «Josephine Baker», die het had gekocht om er haar «Kinderen van de Wereld» onder te brengen. Een Museum is aan haar gewijd.

Voormalige wo...

Volledig be...

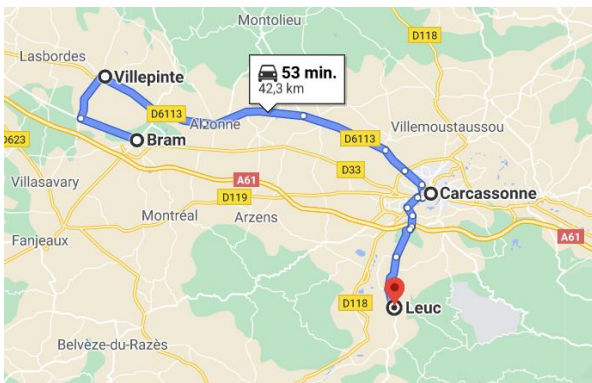
We vertrekken op ons gemak richting het zuiden.

Aanvankelijk schiet het voor geen meter op. Een zigeunerfamilie is met een stel caravans op weg. Voorop rijdt de padre familias, die nog in het bezit is van een heuse Pipowagen.

Na zo'n 40 km kunnen we er langs, hopelijk is de foto gelukt. Vanaf ca. Toulouse is het weer weer wat

we besteld hadden. In Bram (ja, echt) gaan we van de péage.

Bram heeft geen camping (Leuc waarschijnlijk ook niet), zodat we kiezen voor Villepinte. Ik crash bijna de sleurhut bij de ingang, die daarna ook nog te laag blijkt.

Een bord bij de ingang zegt "Verboden voor Vreemdelingen en Nomaden". Voor ons wordt echter opgebeld naar de man met de sleutel. Hij komt even later en we mogen het terrein op, het dorp heeft een toerist!!!.

Na de spullen uitgepakt te hebben (wat steeds sneller gaat), gaan we naar Carcassonne. Leuc om weer eens te zien, hoewel niet echt St. Hilarisch².

Het is heel druk binnen de wallen, die nu uitsluitend restaurantjes en souvenirshops omsluiten.

In de Cité wordt op verschillende plaatsen muziek gemaakt. Over de kwaliteit valt te twisten.

Na Leclercq en het eten wandelen we door Villepinte. Wij zijn het absolute toeristische hoogtepunt. De halve jeugd komt langs om "bonsoir" te roepen.

Gelet op de afzonderlijke jongens en meisjesschool, het feit dat de VVV de kruidenier en de bakker met afzonderlijke borden aangeeft en het bord van de kaakchirurg: *consult alleen op dinsdag*, hebben ze ook niet meer.

² Bij Grenoble.

Later zien we iedereen weer bij de camping. De meesten zijn er om met ijzer te smijten, anderen hangen alleen maar rond.

Goed dat de jongens nog thuis zijn, anders zou het hele dorp hormonaal ontregeld zijn. Verder kunnen we de camping aan iedereen aanraden.

Nelleke slaagt er zelfs in de LPG gids op de auto te heroveren.

VILLEPINTE - COLLIOURE, 3 UUR, 200 KM, 66.67 KM/H, 10 JULI

Na op ons gemak opgestaan te zijn zetten we koers richting Collioure. De bewolking laten we snel achter ons en na 3 uur staan we op de camping. Even is het tobben om de sleurhut op z'n plek te krijgen en te meten of onze Duitse burens wel weg kunnen met hun auto.

Moet kunnen denken we; als ze na verloop van tijd verschijnen blijkt het sowieso überhaupt geen probleem: het zijn dezelfde burens als 2 jaar geleden.

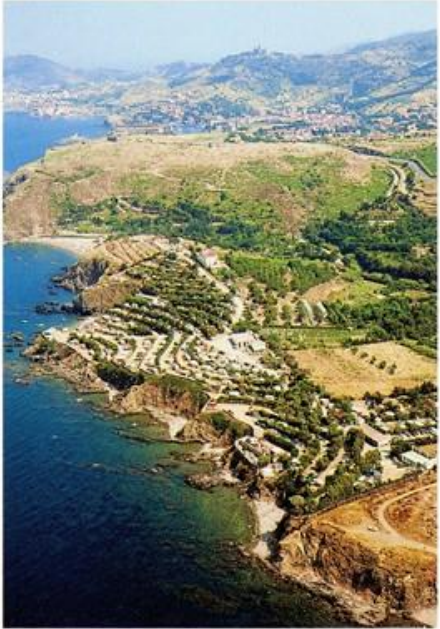
De plek is mooi. We kijken uit over de Middellandse

Zee en meeuwen scheuren schreeuwend voorbij. Verder is het verheugend heet. En we zijn hier zo vaak geweest dat het een eigen pagina hoort te hebben. Bij aankomst

maak ik direct maar een duikje naar 17 m. Matig zicht en constant langs scheurende speedboten. Wel veel gorgonen en een paars naaktslakje, huisjesslakken, 2 soorten zee-egels, zeekomkommer, koningspoot, scholen grazende zeebrasem, mooi gekleurde sponzen, en een rode zakpijp.

ARGELÈS - SUR - MER

Camping Caravaning
★★★

**LES
CRIQUES
DE PORTEILS**

**LES
CRIQUES
DE PORTEILS**
Camping-Caravaning ***
Route de Collioure - 66701 ARGELE-SUR-MER
☎ 04 68 81 12 73 ☎ 04 68 95 85 76

In Nederland is dat volgens ma duidelijk anders. Het is in ieder geval verheugend dat de jongens vrolijk zingend "We gaan naar Frank-uh-rijk", op tijd zijn vertrokken.

COLLIOURE (PERPIGNAN), 11 JULI

6.30 uur de pision loeit. Tijd om naar Perpignan te rijden en de jongens op te halen.

Binnen 25 minuten sta ik in het centrum van de stad. 20 minuten later bereik ik het 300 m verderop gelegen parkeerterrein.

Ruim op tijd, de trein uit Brussel komt om 8.11.

Na een kwartier wachten blijkt dat "spoorwegen" een vorm van internationale samenzwering is. De trein is

een uur vertraagd.

Dit biedt in ieder geval de kans om de Franse spoorwegen op m'n gemak te bestuderen. Allereerst valt op dat in Frankrijk de treinen alleen in Frankrijk rijden.

Met uitzondering van de trein uit Brussel starten ze in Frankrijk: de trein uit Luxemburg begint in Metz.

Treinen met als titel "Españax-epresse" gaan volgens de dienstregeling niet verder dan Port-Bou. Ook zijn ze in Perpignan trots op hun treinen.

Van alles wat op het station komt staat aangegeven of het een eerste of tweede klasse

heeft en of je moet reserveren om in te mogen stappen.

De aankondiging dat de goederentrein geen passagiers vervoert, is ook waardevol.

Het feit dat het bewuste spoor niet bereikbaar is, en stoelen in de wagons ontbreken was voor de modale Fransman vast onvoldoende.

Uit de passerende treinen blijkt dat bombing ook hier als sport wordt gezien; verschillende treinen zitten onder de graffiti.

Op een gegeven moment is "mijn" trein ineens van de aankomst-, en vertrekboards (Port Bou) verdwenen.

Slecht drie andere vertraagde treinen en vijf nog te vertragen treinen zijn over (de goederentrein rijdt op tijd).

Na een minuut of 10 beslis ik dat ik niet gekker ben dan de gemiddelde Fransoos en dat het tijd wordt om de accueil krachtig te lijf te gaan.

Op dat moment rolt er een trein het station in, en al snel steekt Merijn z'n pet uit het raam. Daar uit de beweging mag worden afgeleid dat er een hoofd onder de pet zit, kunnen we de operatie als geslaagd beschouwen.

We halen een McMorning bij McD, en bellen Tiel om te vertellen dat de operatie is gelukt.

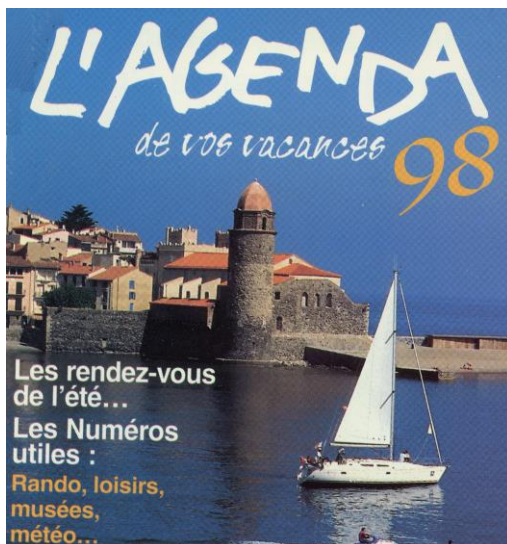
Verder is het vooral een dag van opruimen, uitpakken, opruimen, de tent inrichten en opruimen. Merijn kookt, dus we eten smakelijk.

's Avonds wandelen Nelleke en ik de rivier Racune af naar het strand. Het enige incident is dat Esther met d'r hand tussen het autoportier komt. Na koelen valt het mee, hoewel het wel blauw wordt.

Ik duik vandaag wat minder diep, tot 10 meter van het grote strand naar het kleine strand. Er ligt een as en wielen van een auto. Als meest opvallende soorten worden genoteerd: octopus, conger, rood koraal, garnalen, slangsterren, girelles en kokerworm.

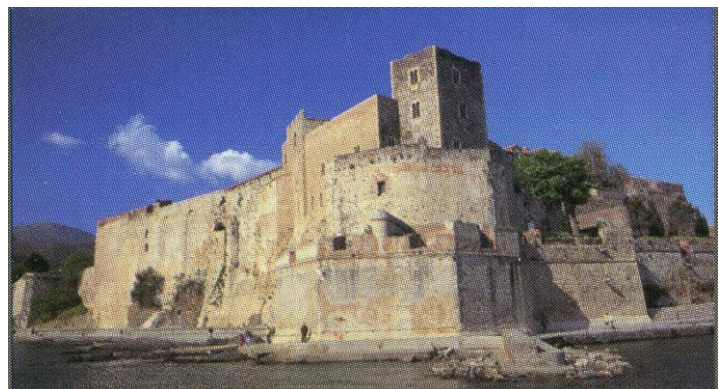
COLLIOURE, 12 JULI

Met wat moeite vinden een hyper waar we voedsel aanschaffen.

Bij terugkeer blijkt iemand te zijn vergeten om Wart te vertellen, dat er ook opgeruimd moet worden. Zijn pad heeft veel weg van een war-zone.

Enige vergelijking tussen ons en de familie Flodder is dan ook op zijn plaats, zeker als Merijn ook nog Wart z'n oog dicht slaat.

Na dat de gemoederen zijn bedaard, wast Wart af. Wetenschappelijk gezien kan dit echter alleen als herverdeling van het vuil worden aangemerkt.

Uiteindelijk zetten we ons maar over alles heen, hoewel ik hoop dat iemand volgend jaar foto's maakt als hij alleen op vakantie gaat. Nelleke, Esther en in besluiten tot Italië.

Nelleke en ik gaan, nadat zij heeft gewassen, Collioure nog eens bekijken.

Het blijft een leuk plaatsje, waar we een paar vinnen voor Esther kopen, die Esther en ik een half uur later weer omruilen voor de juiste maat.

Daarna gaat haar snorkelen weer fantastisch.

Het avondeten heeft weer een hoog Floddergehalte.

De burens aan de linkerkant kijken ons in ieder geval niet meer aan. De rechterkant blijft gelukkig vriendelijk.

En afwassen met Esther blijft leuk! (We weten nu dat het Spaans voor Haai Ola is, en zijn begonnen met het vertalen van het volkslied: Fattertje Fat sat on the stairs, in the morning at 7.15!)

Later voegt iedere Fransoos zich bij een TV. De 3-0 op Brazilië wordt gevierd door overal langs het strand lichtkogels af te steken en toeterend rond te rijden.

Volgens de jongens vieren de Fransen hun overwinning nauwelijks. We worden het niet eens.

Merijn en Wart hebben inmiddels aansluiting gevonden bij de plaatselijke jeugd en de stagiaire Petra (not a natural red) uit Krimpen aan de IJssel.

Ik maak vandaag twee duiken. De eerste is bij kleine strandje, voor een groot deel over zand en zee gras. Scholen vis, o.a. de zeebrasems en ansjovis, oblada en pikarel. Ook harder, slijmvissen, pauwlipvissen en girelles. Krabben en heremietkreeften. In het ondiepe deel zit veel parasol-, steen-, en pauwwier. Ook de wasroos is

veelvuldig aanwezig.

De 2^e is een nachtduik naar 9 meter. Het is een absolute wereldduik terwijl Frankrijk het WK-voetbal wint. 2* octopus, sepia, 2* conger in hol, 1* vrijzwemmend, galathea, een aantal beerkreeftjes, spinkrabben? aasgarnaal, prachtige rode poetsgarnalen, een school boops die deed denken aan glasbaarzen. Slapende rifbaarzen, kleefworm, slangsterren, rode zeester, sardines. Mooie zeevonk.

COLLIOURE, 13 JULI

De meeuwen, een paar met 2 jongen en een met één jong zijn er vroeg bij met hun vlieg oefeningen.

Later probeert Nelleke ze uit de hand te voeren. Daar tuinen ze nog niet in, al komen ze op spuugafstand.

Verder is dag vooral sloom. Ik voel me wat minder Sjakie uit de serie Flodder dan gisteren.

Dat bevalt goed. Alles bij elkaar komen we niet verder dan boodschappen doen en paella eten. Wel maak ik een duikje met Wart op 270° vanaf het grote strand, we zien een sepia en een enorme school zwaluwvissen.

's Avonds stormt het, en er wordt vuurwerk afgestoken omdat het niet 14/7 is.

COLLIOURE (TOUR DE MADELOC, CAP BEAR, BANYULLS), 14 JULI

Het stormt de hele dag. De meeuwen doen extra vlieg oefeningen. Aanvankelijk lukt het de jongen niet tegen de storm in te komen. Ze eindigen in zee of vliegen achteruit.

Duiken kunnen we vandaag wel vergeten. Dus gaan Nelleke en ik wat rondrijden. Eerst bij Mas Christine via een onverharde weg omhoog, tot de afwateringsbobbels zo groot worden dat er niet meer over te rijden valt.

Dan is het wel al mogelijk om uit te kijken over Perpignan. We schatten het uitzicht op 60 tot 100 km. Jammer genoeg zijn we het fototoestel vergeten. Hoewel, dit soort foto's komen toch niet hun recht.

Daarna rijden we langs de tour de Madeloc. Ook hier is het zicht fantastisch, Cap Bear en Banyulls aan de ene kant en Collioure en Argelès aan de andere kant zijn perfect te zien.

De kinderen hebben de tent bewaakt. Wart vertrekt onmiddellijk na onze terugkeer. Hij moet nodig weer klimmen en van rotsen springen.

Op de camping begeeft de voortentrits het na het eten (Goed gekookt Merijn).

We besluiten de voortent neer te halen. Ook bij de burens begeeft de tent het. Met wat kunst- en vliegwerk sluiten we hun tent af.

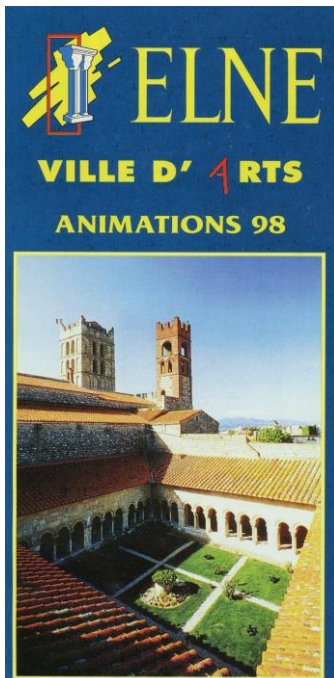

Op de camping wordt inmiddels veertien juli gevierd met een bandje, dat heel behoorlijk speelt. Het brengt het Blues Brothers repertoire.

Een groep Fransen vraagt me een groepsfoto te nemen. Zou dit de nieuwe trend in Europa worden om het petje te vermijden??

De dag wordt afgesloten met een vuurwerk om te vieren dat het vuurwerk van 13/7 een succes was.

COLLIOURE (ELNE), 15 JULI

Lang uitgeslapen. De storm wordt langzaam minder.

Esther, Nelleke en ik gaan naar Elne om de kathedraal (aardig), de stad (leuk), de kloostergang (prachtig), het oudheidkundig museum in de kerk (niet onaardig) en het plaatselijk schilderijen museum (shit) te bekijken.

Vervolgens gaan we naar de vlindertuin van de stad. Deze is klein en duur, maar zeker de moeite waard. Er zijn heel veel vlinders in allerlei soorten,

maten en kleuren.

Elne : 26 eeuwen van ononderbroken geschiedenis

De burcht van deze voormalige hoofdstad steekt hoog boven de laagvlakte van de Roussillon uit. De kathedraal uit de 11de eeuw en het marmeren klooster (12de en 14de eeuw) getuigen van het belang van deze bisschoppelijke zetel. Het klooster is een waar kunstwerk uit de Roussillon en het museum brengt hulde aan Etienne Terrus, een schilder uit Elne zelf en vriend van Maillol.

Daarna is het inkopen doen voorbij St. André, de flessen vullen in Angèles, en terug naar de camping, met aansluitend de eerste (solo) duik van vandaag.

duiken blijft mooi.

We bellen ook nog even met ma in Tiel. Volgens Erwin Krol is het in Nederland nu herfst.

Nadat het eten op is maak ik nog een tweede duik, 's nachts

COLLIOURE (ARGELÈS VILLAGE), 16 JULI

Na lang nadenken besluiten we niets te doen. Het lukt.

We doen alleen boodschappen in Argelès Village. We waren daar nog niet eerder geweest, maar blijken niets gemist te hebben.

Nelleke heeft een onderwatercamera voor me gekocht. Met 36 opnamen tot tien meter. Daarna kan je hem weggooien, maar het is leuk om te proberen. Er worden maar

een paar foto's gemaakt, het blijkt best lastig.

Aan het eind van de dag staat de helft van de tent weer en houden de kinderen met de burens een watergevecht.

Tot het moment dat Merijn alles en iedereen bij elkaar godvert omdat zijn nieuwe schoenen nat zijn, is het dikke pret.

Ook stijgt onze populariteit bij de meeuwen enorm als we ze resten van de worstjes voeren.

Als ik 's avonds over de camping wandel komen er steeds bekenden op een scooter langs.

Ik wandel trouwens met duikfles, de tweede duik vandaag is een nachtduik, met mijn buddy Wart. Het is de moeite, we zien twee octopussen, sepia, een spaanse danseres, en een 80 cm vrijzwemmende conger, rode kardinaalsbaars, schorpioenvissen, slijmvissen en een grote ijszeester..

COLLIOURE (FORT DES SALSSES, "RESERVÉ AFRICAIN"), 17 JULI

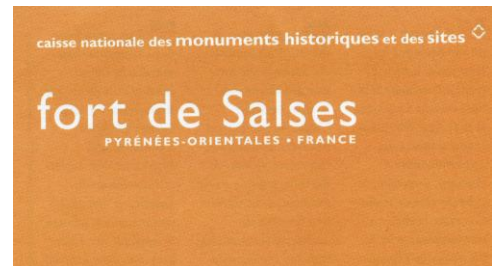
De dag begint slecht, ik sloop per ongeluk het slotje van de WC-deur.

Verder vertrekken we vlot, waarbij Wart plechtig belooft dat hij de duikspullen zal opbergen.

Het blijft echter zichzelf en vergeet het de rest van de dag. Wel vertellen de jongens dat ze 's nachts de nachtwaker Hans hebben gesproken, die ze nog kenen van vorige vakanties.

Ze hebben hem de groeten gedaan van Les Prenens, die hij zich nog goed herinnert.

Nelleke, Esther en ik gaan naar het Fort des Salses, een "modern" ridderkasteel.

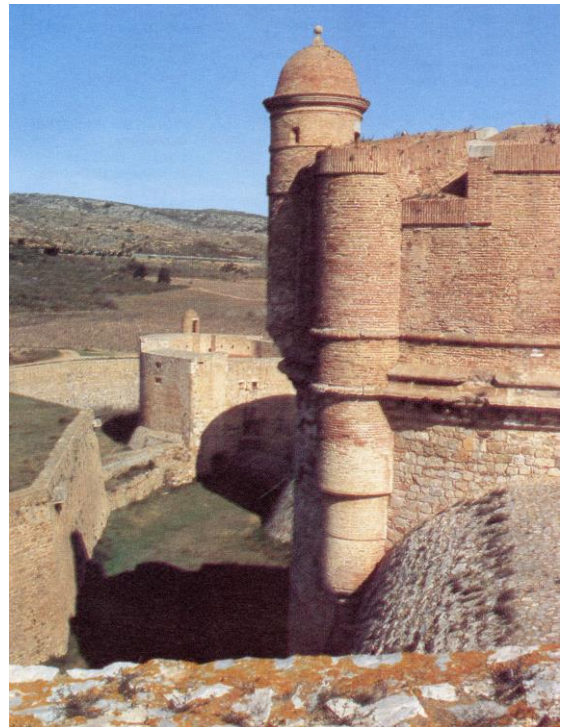

Modern, omdat het gebouw werd om bestand te zijn tegen vuurwapens. Dat betekent meters dikke muren, en overal schietgaten, bochten en hoeken.

In vergelijking met Carcassonne is dit kasteel van alle gemakken voorzien: wc's, baden met warm en koud water, een ruimte van constant 8°C, een "magnetron" een "omroepinstallatie" etc.

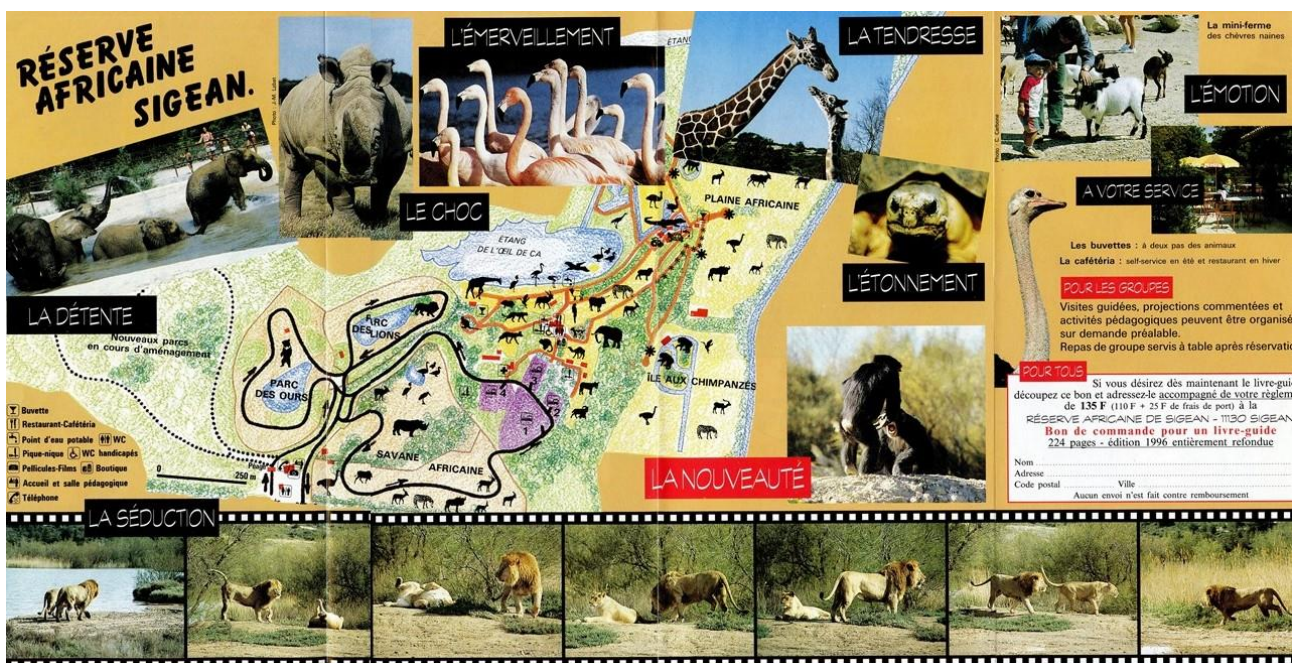
Esther stelt voor om daarna na de dierentuin te gaan.

Dus komen we noordelijker bij Sigean in het "Reservé Africain" terecht. Dit blijkt een goede keuze. Safari rijden tussen zebra's, beren en leeuwen en wandelen langs plassen met lepelaars, ooievaars, pelikanen, ibissen, eenmu, tweemu, heelmu etc.

Esther is vooral enthousiast over, hoe kan het anders, de hangbuik zwijnen. Deze liggen, zo lui als zichzelf, in de schaduw.

Later vertellen we de jongens dat we een cultureel monument hebben bezocht, en een wandeling langs broedende vogels hebben gemaakt: We hebben ons burgerlijk gehalte weer bewezen.

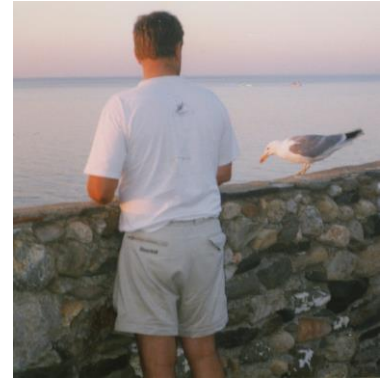

Zij zijn bij terugkeer bezig met voor de sleurhut Cd's te draaien waarbij Merijn Flo aan het voltekenen is, en Elo op een mini-Frans past, die van Esther met de knuffels mag spelen.

Volgens de jongens kunnen we een keer gratis komen eten bij hun vrienden "het Fregat" in Collioure. Nu is gratis niet nodig, maar misschien kunnen we iets met het idee.

Na het eten zijn de meeuwen weer blij met stukjes worst. Ze blijken me inmiddels te kennen.

Het eind van de dag is onverwacht: er is een feestje in Argelès met een vuurwerkst.

Het waarom is onduidelijk, maar zoals Esther zegt: *'t is mooier dan het presidentsvuurwerk.*

COLLIOURE, 18 JULI

Het is weer een luierdag. De jongens nemen afscheid van Flo, die naar Avignon terug gaat. Hij vertrekt trots met de "graff" aangebracht, zodat hij ferm met "klootzak" op de arm door Avignon kan lopen.

Wij komen weinig verder dan de tent afbreken en opbouwen i.v.m. een storm en boodschappen doen.

Esther en ik wassen weer af onder het zingen van de *Muppetshow*, *Fattertje Fat* en *Op de camping*. 's Avonds onweert het, en is het op zee druk met de sardines vissers.

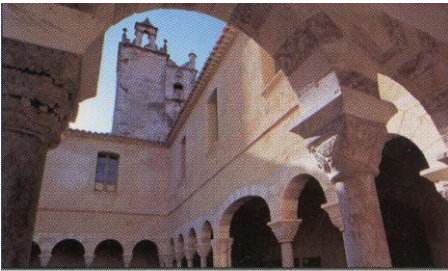
Ondertussen maak ik wel weer twee duiken, vooral de tweede is geweldig, een

wereldduik tussen de rotsen rond het grote strand. Harder, congers, grote oktopus en sepia, schorpioenvissen, 3 dradige meun, koningspoon, rode kardinaalsbaars, kleefworm, slangsterren en rifbaarzen is een deel van wat ik zie, ook is er veel zeevonk.

Op de volgende pagina wat onderwaterbeelden van deze week.

St Genis des Fontaines : een benedictijnen abdij

De koppelbalk van de kerk (11de en 12de eeuw) is het eerste gedateerde romaanse beeldhouwwerk (1019 - 1020). Het klooster uit de laat-romaanse tijd (13de eeuw) is opvallend door zijn eenvoud en de polychromie van het marmer. Vanaf zijn constructie tot aan zijn restauratie in 1994, heeft het de geschiedenis aan zich voorbij zien gaan (franse revolutie, het verdrag van de Pyreneeën...).

's Ochtends boodschappen doen in St. Génis de Fontaines We bekijken direct de plaatselijke kerk, met het oudste Romaanse beeldhouwwerk van Frankrijk.

Deze oude kerk is echt fraai. De bijbehorende kloostergang gaat helaas net met siësta als we naar binnen willen. Daarom rijden we naar "*het Gelukkige Dal*".

Eerst gaat dat mis en eindigen we op een berg die *het domein van de Alberts* wordt genoemd. Fraaie huizen, mooie uitzichten, maar nauwelijks een plek voor een toeristisch bezoek.

Bij de volgende draai de Pyreneeën in is het raak: het gelukkige dal. Door wat stuwdammetjes (en de regen van gisteren) staat er wat water in de rivier.

Na een paar honderd meter houdt de weg op bij het restaurant de Lorre. We gaan te voet verder. Eerst over een dam, waar je makkelijk in de breedte 2* in de lengte kunt gaan liggen, en vervolgens via een rivierbedding omhoog, tot je over het dal uit kunt kijken.

Het pad is goed begaanbaar, hoewel volgens Nelleke de gewassen grindtegels en het asfalt ontbreken. Ook een middenberm zou niet misstaan.

Toch is het een prima wandeling, die eindigt in de Lorre, waar hagedissen over de muur hollen.

's Middags ga ik in Banyuls duiken. Ik eindig op de stek die me door een landgenoot bij het vulstation in Argelès is aangeraden. Hij had gelijk, het is hier prima duiken.

Later op de avond liggen de puberzonen van onze Duitse burens (verzamelnaam: de Watjes) aan de linkerkant te praten in hun tent. Als Rainer (van rechts) langs komt krijgt zijn gezicht een vrolijke grijns. Hij stap naar de tent en sist hard: *SSSST!!!* De uitwerking is verbijsterend: tot hun vertrek horen we totaal niets meer van Los Watjes.

COLLIOURE (FIGUERAS), 20 JULI

We gaan met Esther naar Spanje. Eerst raken we in de file, en vervolgens kunnen het Lpg-station niet vinden. Uiteindelijk eindigen we in Figueras, waar we opnieuw in de rij staan, nu voor het Dali-museum.

Op de camping zoek ik de menu's van de GSM af. Ma heeft gebeld, Merijn moet van zijn kamer. Dat is een probleem dat op korte termijn opgelost moet worden, maar hiervandaan komen we niet verder dan het draaien een aantal oproepnummers.

Esther stap protesterend uit de auto. Te lang, te heet en dan nog naar ene Dali. Eén keer probeert ze haar broers zover te krijgen dat ze medelijden met haar hebben en haar kant kiezen. Het valt verkeerd uit. De broers komen woorden te kort om te vertellen hoe vet Dali is, en dat ze misschien zelfs wel mee hadden gewild. (zie ook volgende pagina)

Voor Esther is er post; de vader van Sophie heeft een kaart uit London voor haar meegenomen.

Op de camping speelt weer een band. In tegenstelling tot de flamencogroep is dit niet geweldig. Wilson Picket, James Brown, Marley, Stones, en de Beatles, alles wordt om zeep geholpen.

We besluiten tot een luierdag, en doen dat vervolgens niet.

Allereerst doen we boodschappen in Perpignan-buiten in de Auchan. Vervolgens ga ik duiken in Banyulls.

Wart haakt af, door het vele springen van de rotsen heeft hij pijn in zijn oren. Nelleke gaat wel mee, en dat is ook gezellig.

Na terugkeer zetten we de tent weer op, er dreigt regen. Daarna gaan we eten in Collioure.

Het restaurant "het Fregat" heeft de

naam het beste restaurant van de stad te zijn. Dus kunnen we maar één advies geven: de totale horeca van het plaatsje sluiten.

Na een voorgerecht dat smakelijk is, is het verder puin. De freaking Fregat kan naar zijn fooi en de toekomstige klandizie fluiten.

Aan het advies van Kortooms "eet nooit zult" kan "eet nooit Catalaanse Ollada" worden toegevoegd.

Bij terugkeer op de camping blijkt het te branden boven het grote strand. De wind staat de andere kant uit, dus er is geen gevaar en veel sensatie.

Na enige tijd is het brand meester, hoewel we met zaklampen blijven speuren naar smeulende plekken, je weet maar nooit of het nog leuk wordt. Het lukt niet, en langzaam nemen de vleermuizen de nacht over.

Alleen de sardine vissers blijven voor de kust actief met hun netten met zwarte vlaggen. Onze laatste activiteit is het neerhalen van de voortent, deze dreigt weer weg te waaien.

Ook mogen we constateren dat deze voortent misschien nog geen total loss is, maar de rits van het voorstuk is overleden, en verder is het ook niet veel soeps meer.

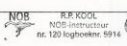

COLLIOURE, 22 JULI

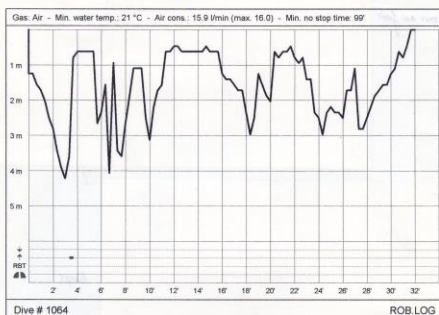
Het is al weer de laatste dag van de vakantie van Merijn en Wart.

's Ochtends duik ik even met Esther, helaas het lukt niet erg, maar Wart maakt er een paar leuke foto's van.

Kersten en Rainer Behr maken vervolgens de fles leeg. Het is Rainer 's verjaardag en hij vindt het duiken na een wat onwennige start een prima sensatie.

Date:	Wed, 22-07-98	Location:	Middelandse Zee
Time:	09:24	Site:	Collioure
Altitude range:	0 m - 900 m	Interval:	18:40
Weather:	clear	Air temperature:	34 °C
Dive suit:	no suit	Tank size:	10.0 l
Maximum depth:	4.3 m	Dive time:	00:15
Min. temperature:	21 °C	Air consumption:	51 bar
Dive type:	No stop, Sea water		
Activities:	Introduction		
Alarms:			
Buddies:	Kerstin & Rainer Behr		
Remarks:	Erster Tauchgang, Sicht wahr gut. Rebecca hat mit gesnorkeit. Fische und ein grosse Kwalle. Erste 15 minuten Kersten, nachdem Rainer. Nicht tief, aber schön.		
Signature(s):			
Dive #	1064		ROB.LOG

Ik draai de nieuwe Tri-Yann CD. De jongens komen me meewarig vragen of ik dit

vrijwillige basis beluister. Hoofdschuddend vertrekken ze naar het strand.

**VEZ PLONGER !
COME TO DIVE !**

*Dans / in
les CRIQUES de PORTEILS*

- * Baptêmes pour Adultes/Enfants
First Dives for Adults/Children*
- * Exploration*
- * Formation
Training*

RENSEIGNEMENTS : Restaurant LA VIGIE du Camping.
INFORMATIONS : Restaurant LA VIGIE of the Campsite.

Later waarschuwt Wart me voor een boot met duikers recht tegenover de tent heeft geankerd. Het is de club waar ik geïnformeerd heb wat de bootduik mogelijkheden zijn. Dit gebeuren is zo boeiend dat de laatste duik van de vakantie een "geen bootduik" wordt.

Binnen 5 minuten lig ik onder de boot, waarbij ik zie hoe ze te werk gaan. Mensen gaan in pak over boord, de sets worden na geworpen. Vervolgens kunnen ze tot 7 m duiken, omdat niemand de weg weet en de instructeurs ze niet slimmer maken.

Bij het grote strand aangekomen stuit ik op Patric, de camping moniteur. Hij laat zijn leerlingen met plastic kaarten zien wat er onder water te vinden is. Die zijn beter af dan de bootduikers. Hoewel, alles is relatief. Als ik denk aan de vrolijke manier waarop er op de boot "*Daar heb je flipper*" werd gebruld, hadden ook de bootduikers het best naar hun zin.

's Avonds kookt Merijn een aantal overgebleven zaken tot een prima maaltijd. Alleen Wart hangt het verwende kind uit. Alles is fout en hij krijgt heel vaak smerig eten. Hij zoekt het maar uit.

Wij zijn vooral tevreden over de campingrekening. Na veel gehannes betalen we voor 7 personen belasting, maar zij reken met een veel hoger voorschot dan wij hebben betaald, dus we gaan akkoord met een chaos die voor ons FF 350 goedkoper uit valt.

gitaar/zang/flamenco avond, wij kijken ook naar het slot. Het is een goed optreden.

's Nachts slapen we onrustig. Waarschijnlijk is er ergens iets ernstig mis, want er vliegen talrijke helikopters heen en weer.

Inmiddels staat bij "Zuid Franse" duikteller voor deze vakantie op 18.

Na het eten pakt Merijn het merendeel van zijn spullen vast in. Daarna gaat hij met Wart een avondje afscheid nemen van hun maten op de camping.

Na 12 dagen is hun alien heel behoorlijk. Esther verdwijnt naar de Spaanse

We staan om 7 uur op. Merijn is snel actief, het op gang helpen van Esther en Wart kost meer tijd. Vooral Wart is niet op zijn best, hij is de vorige dag in een cactus gevallen, en moet nog steeds overal splinters uit halen.

Maar iedereen werkt mee en dus zijn we snel klaar met inpakken. De jongens schudden Petra, the natural red, met caravan en al wakker om afscheid te nemen.

Wij doen een rondje handen schudden met de fam. Behr.

Het echte vertrek heeft trouwens nog wat voeten in de aarde. De nieuwe burens hebben een partytent als voortent, waardoor niemand meer

langs ze kan. Deze Duitsers blijken, i.t.t. hun voorgangers, zeer schappelijk. Snel wordt de voortent verplaatst, en helpen ze me bij het pad afrijden. Dit laatste is best wel nodig, want ik dreig de voortent van de Denen als souvenir mee te nemen.

Daarna gaat het snel. Bij Ene worden we omgeleid, omdat een ongeluk een eind heeft gemaakt aan een Belgische Astra met caravan, die kort voor ons van de camping was vertrokken.

Naar verhouding is het oponthoud minimaal, meestal betekent dit een vertraging van uren.

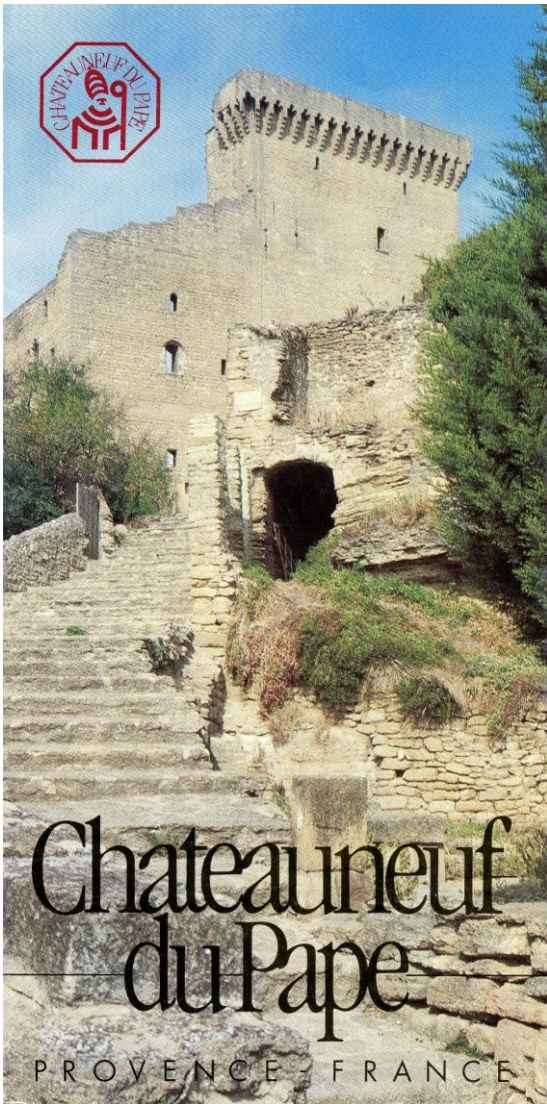
In Perpignan wacht een teleurstelling: de

bagagedepots kunnen niet gebruikt worden. Dat wordt een balen dag voor de jongens.

Daar kunnen we weinig aan doen, maar vinden het wel vreselijk lullig.

Zelf rijden we naar Avignon, waar we eindigen op de stadscamping van Chateauneuf du Pape.

Dat neuf is trouwens betrekkelijk: boven het plaatsje is een grote ruïne. Verder laat dit plaatsje in de Rhônedelta weinig twijfel over de vraag waar men hier zijn geld mee verdient. Er zijn vrijwel uitsluitend wijngaarden.

Alleen even buiten het plaatsje is een bos aan een zijtak van de Rhône. Hier, tussen de bomen, is de camping op het Islon Saint Luc.

De lucht in de caravan is niet de harden. Het lijkt wel of we een dood paard vervoerd hebben.

Nadat we de slaapzakken van de jongens te luchten gelegd hebben (het kan!!), wordt het snel beter.

Boodschappen doen we bij "Continent" in Orange. Los van het feit dat de Van Burens hier nog een adellijke titel hebben geërfd, maakt het stadje totaal geen indruk. Maar het is prettig heet, en als het te heet wordt kunnen we altijd nog een blokje gaan rijden met de airco van de auto in de ijsberen stand. Voor Esther is dit nog niet voldoende, zij sneuvelt 's avonds in een watergevecht.

Het is zo heet, dat Nelleke en ik eerst een paar uur voor de sleurhut slapen, voordat de temperatuur binnen aanvaardbaar is.

Deze camping kan worden ondergebracht in de categorie "zeer luidruchtig". Niet vanwege de kampeerders, maar door de nadrukkelijk aanwezige natuur. Overdag maken de krekels een oorverdovende herrie, 's nachts doen de kikkers bruloefeningen.

Nelleke weet het Collioure-stof uit mijn korte broek te krijgen, ik mag hem nu zelfs van Esther weer aan.

Verder wordt de dag gebruikt om de Rhônedelta voor een klein deel te bekijken.

3 september 1934
eerste wijnfeest van
Châteauneuf-du-Pape

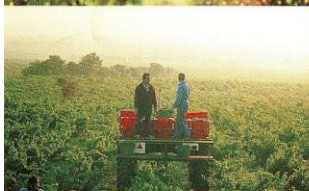
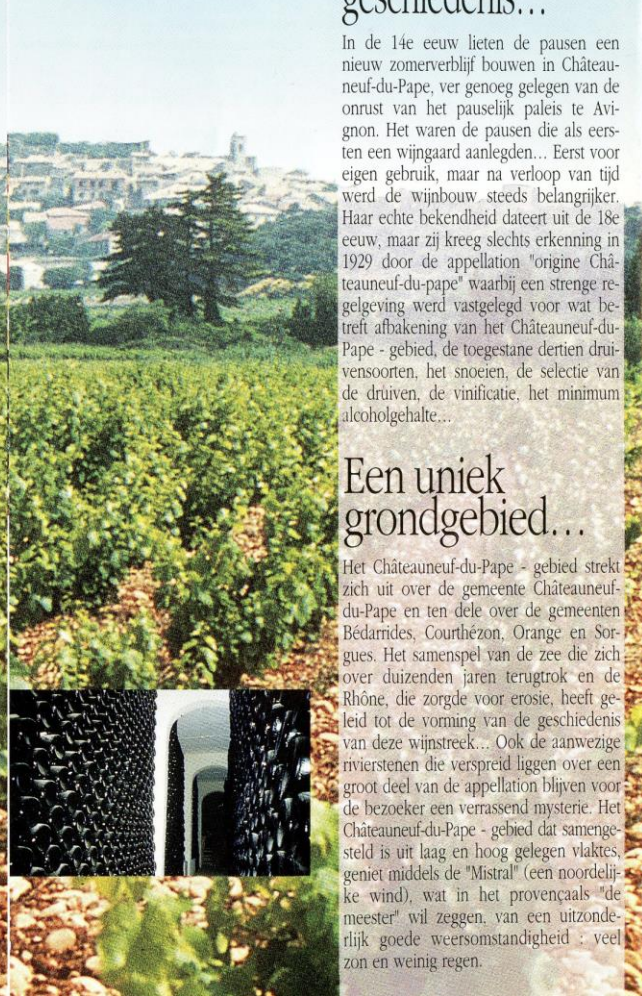
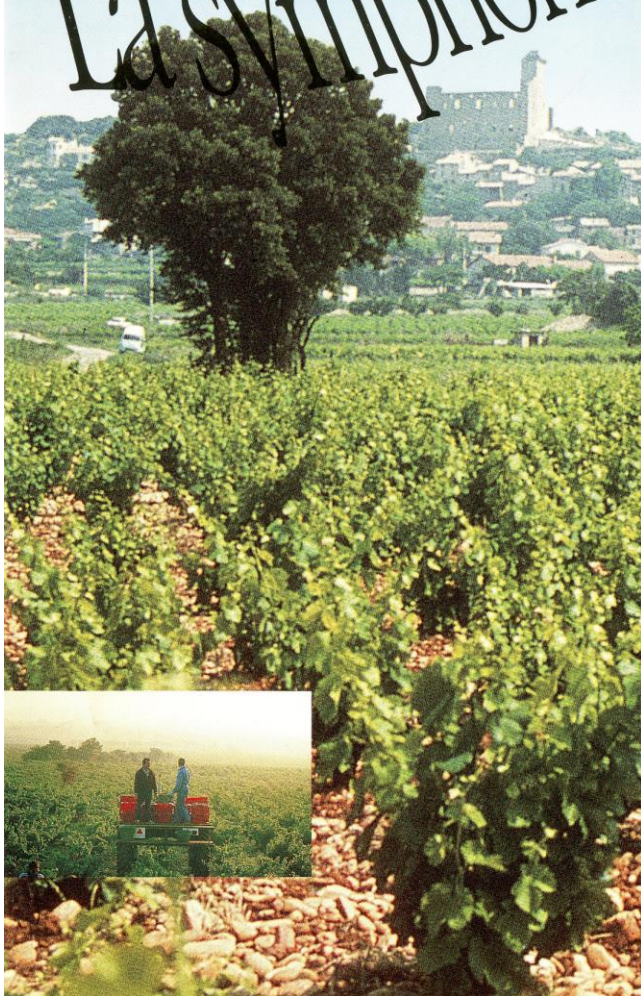
La symphonie des 13 cépages.

Eerst wat geschiedenis...

In de 14e eeuw lieten de pausen een nieuw zomerverblijf bouwen in Châteauneuf-du-Pape, ver genoeg gelegen van de onrust van het pauselijk paleis te Avignon. Het waren de pausen die als eersten een wijngaard aanlegden... Eerst voor eigen gebruik, maar na verloop van tijd werd de wijnbouw steeds belangrijker. Haar echte bekendheid dateert uit de 18e eeuw, maar zij kreeg slechts erkenning in 1929 door de appellation "origine Châteauneuf-du-pape" waarbij een strenge regelgeving werd vastgelegd voor wat betreft afbakening van het Châteauneuf-du-Pape - gebied, de toegestane dertien druivensorten, het snoeien, de selectie van de druiven, de vinificatie, het minimum alcoholgehalte...

Een uniek grondgebied...

Het Châteauneuf-du-Pape - gebied strekt zich uit over de gemeente Châteauneuf-du-Pape en ten dele over de gemeenten Bédarrides, Courthézon, Orange en Sorgues. Het samenspel van de zee die zich over duizenden jaren terugtrok en de Rhône, die zorgde voor erosie, heeft geleid tot de vorming van de geschiedenis van deze wijnstreek... Ook de aanwezige rivierstenen die verspreid liggen over een groot deel van de appellation blijven voor de bezoeker een verrassend mysterie. Het Châteauneuf-du-Pape - gebied dat samengesteld is uit laag en hoog gelegen vlaktes, geniet middels de "Mistral" (een noordelijke wind), wat in het provençaals "de meester" wil zeggen, van een uitzonderlijk goede weersomstandigheid: veel zon en weinig regen.

Chateauneuf du Pape is vooral een wijnstadje met een leuk oud centrum, waar we doorheen klimmen naar de ruïne van het kasteel.

Van deze ruïne is de onderste etage nog intact, daar is een "Exposition de l'Ete" ingericht. Dit houdt in dat er wijn, wijnglazen en

kurkentrekkers worden verkocht, naast wat serviesgoed, textiel en de schilderijen van de lokale artiest.

Ook kan je er naar een video over wijnproductie kijken. Mocht het Frans je te snel gaan, dan is dat geen probleem, de video is ook te koop zodat je het thuis nog eens terug kunt draaien.

Maar goed, de *Exposition* is gratis, dus wij zijn als Nederlander tevreden. We keren terug naar de auto en zetten koers in de richting van *het Chateau de l'Hers*,

dat buiten het dorp ligt. De weg is niet verhard, dus ik rij stapvoets langs een tak van de Rhône.

Een Franse fietser begint woest naar me te gebaren dat ik veel te hard rij en te veel stof maak. Ik word boos omdat ik zeer fatsoenlijk rij en er niets voor voel om me door een lul-in-reclame-verpakking de les te laten lezen. Voor alle zekerheid steek ik één vinger op.

De ruïne van Hers is niet te bezoeken, maar wel te fotograferen. ‘

Na korte tijd rijden we terug naar de camping.

De pedaleur is nog steeds over zijn Touren. Nu staat hij me uit te dagen om harder te rijden. Dan maak ik een vergissing. Ik geef gas.

Nu blijkt het verschil tussen een Sunny 1.6 diesel en een Chevrolet 2.2.

De Sunny zou nu blij een zwarte wolk hebben uitgestoten en het tempo gelijkmatig hebben opgevoerd. De Chevy doet alleen een sprong voorwaarts, daarbij achteloos een dalvullende mis optrekkend. De reactie van de sportman is, evenals diens metgezel en hun fietsen onmiddellijk aan het zicht onttrokken. Hopelijk hadden ze net heel diep ingeademd.

In het centrum gaat de GSM. De jongens zijn goed aangekomen.

Los van een shit dag in Perpignan is alles "tot hun genoegen" gegaan, hoewel er deze keer geen discotrein was. Op de camping rekenen we af. De beheerster vertelt dat ze hebben gesolliciteerd naar een langdurig beheerderscontract voor deze Municipal. We hopen dat het ze lukt. Ook bestellen we brood, wat even leidt tot verwarring, zoals bijna altijd in dit land.

Hier de samenvatting.

Un étranger eet in Frankrijk stokbrood en croissants. Dat laatste lukt wel, maar een stokbrood levert moeilijkheden op. De modale étranger vraagt namelijk niet om een baguette of flute (een stokbrood), maar om een pain (een brood). Nu is een stokbrood lekker, maar als je meer wil eten dan korst, is het raadzaam af en toe een pain te kopen, dat twee à drie keer dikker is. Soms wordt een pain een kilo genoemd. Dan krijg je de volgende scène:

Mag ik een pain?

Ah, vous-voulez une baguette!!

Non, helemaal niet, je veux een pain.

Ah, vous voulez un kilo.

Een kilo?? Que est que c'est een kilo?

Un kilo c'est un pain, mais c'est ne pas un kilo c'est circa 700 grammes.

Goed, bon, prima, wie, yes, donner mij maar een Kilo!!

Waarna je met je pain naar de caravan kunt.

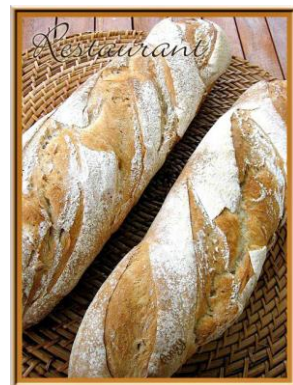
De verwarring hier ging over een andere variant:

"Could I order a restaurant??" Een verbaasde blik kijkt me aan: *"A restaurant? We don't have a restaurant on the site."*

No, I mean bread, un pain.

Ah oui, un restaurant sure, it's my pleasure!!

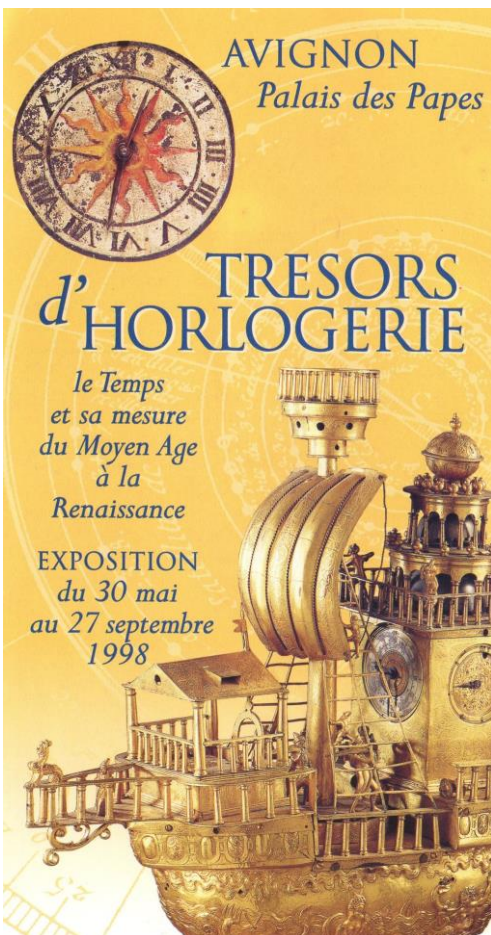
Nu is een restaurant minder zwaar dan een kilo, en ook minder dan een kilo, maar dikker dan een baguette en certainement un pain. Tot zover de cursus aliën.

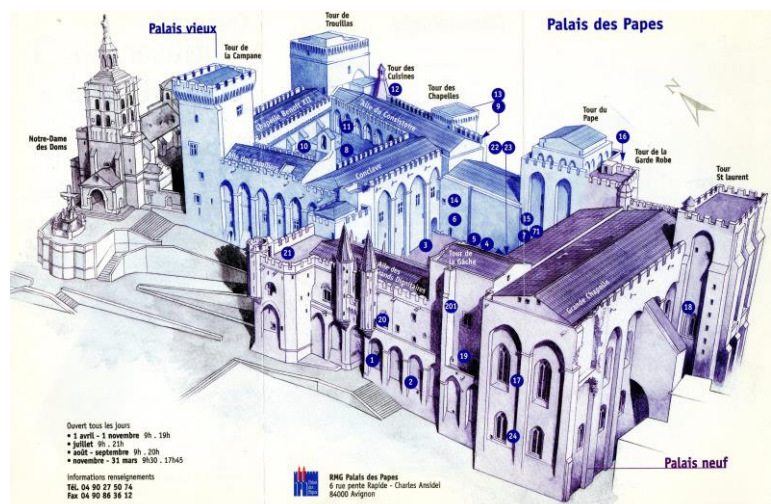
Wij gaan na de lunch naar Avignon naar het Chateau du Papes. De rondleiding gaat met een soort telefoon. Deze is te breedspakig, maar je kunt de tekst overal stoppen en weer starten, dus het gaat goed. Het kasteel is in de loop der eeuwen een aantal keren gesloopt en herbouwd.

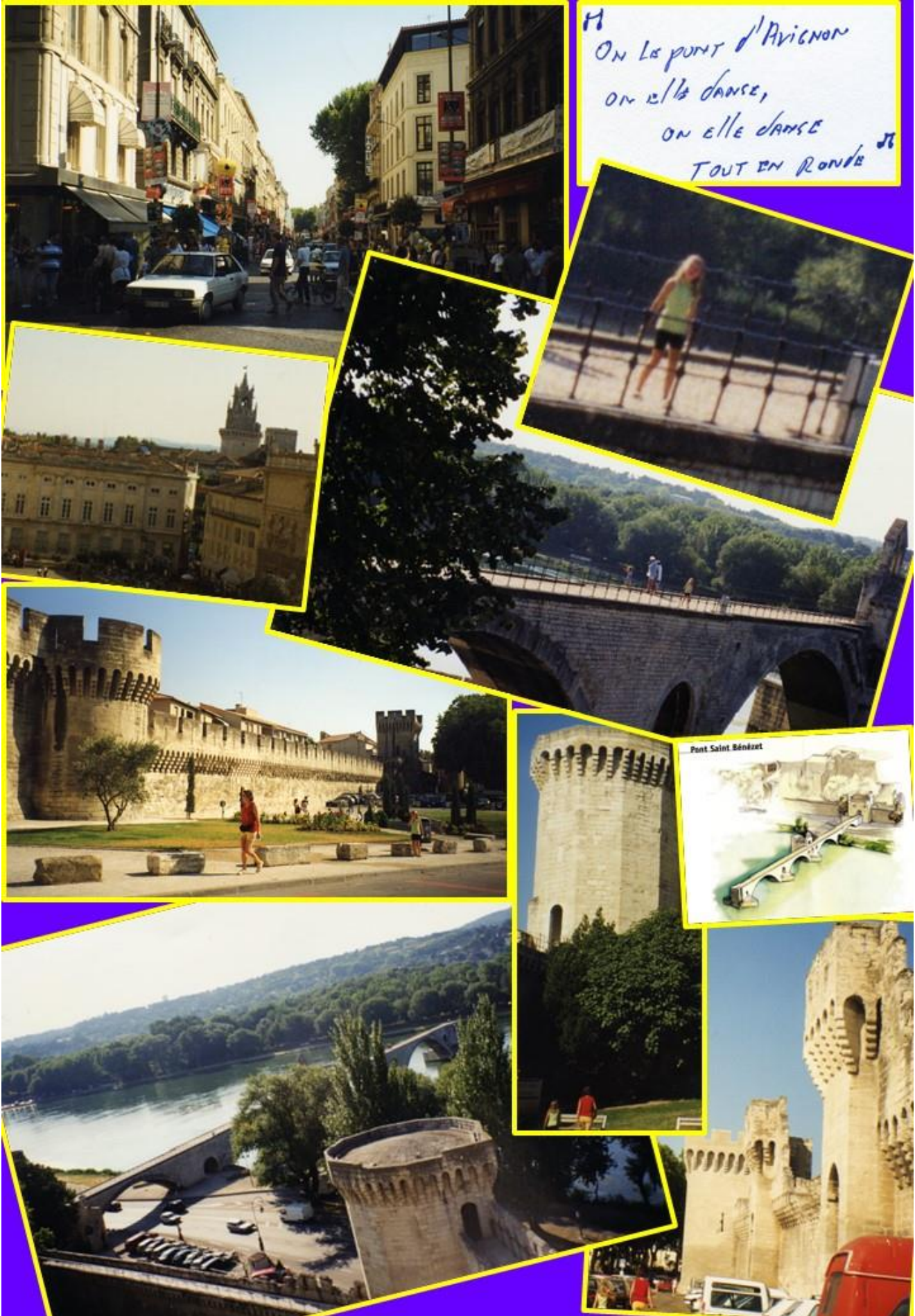

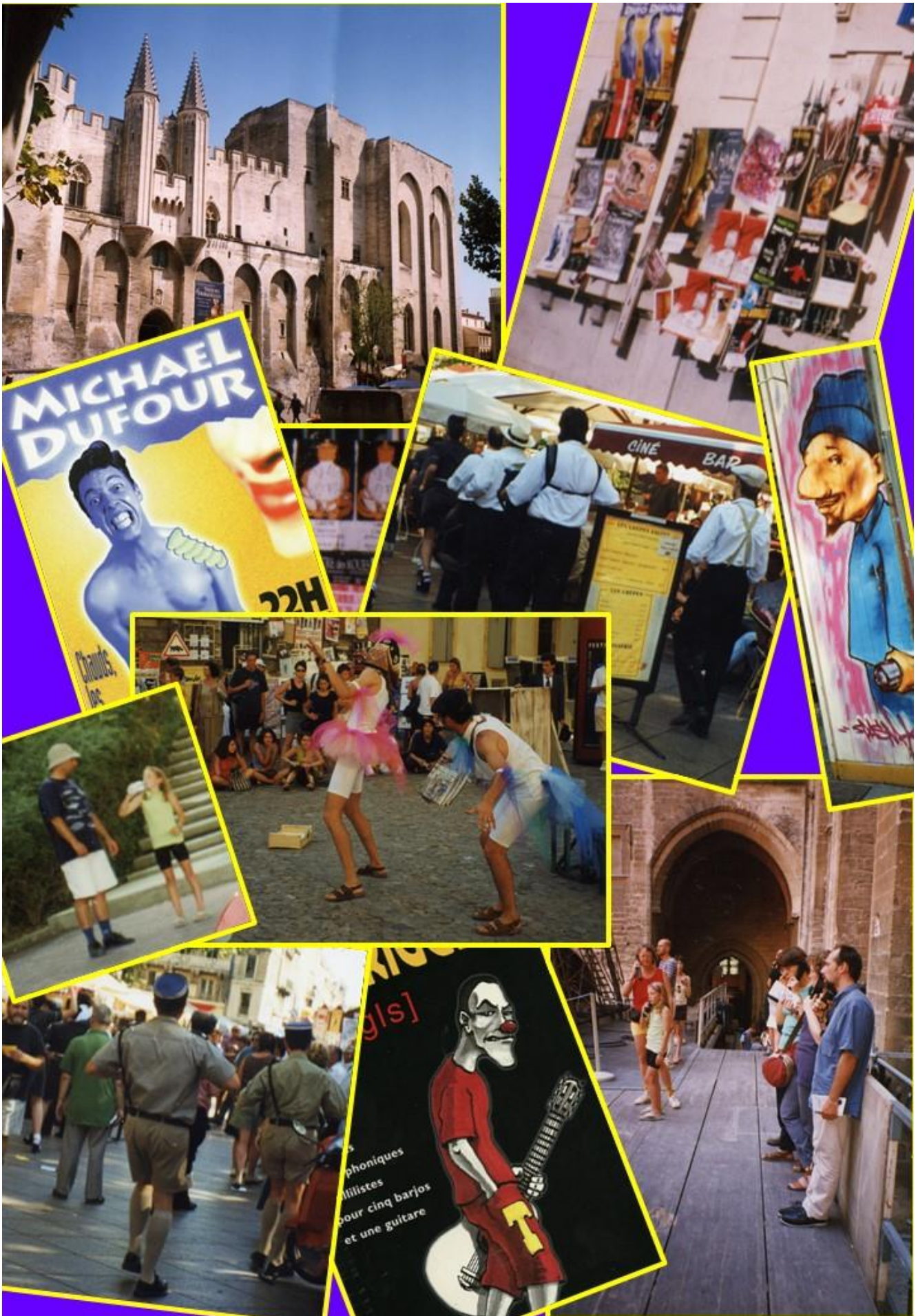
Het totale resultaat is een massieve hoop steen met mooie historische verhalen. Het enige echt interessante om langer naar te kijken was een speciale klokken- en horloge tentoonstelling.

Na het kasteel lopen we (Esther met kasteel-lollie) Avignon in. Daar is het theaterfestival in volle gang. Zie de volgende pagina:

Een jongleur (met 10 blokken), zigeunermuziek, volksmuziek, rennende nonnen met maskers,

mannen met snorren in balletjurkjes, een jonge man verkleed als oude dame, een dwerg, een fiets die is omgebouwd tot ezel, mensen in dertiger jarenbadpakken, alles komt langs, vaak vergezeld van jonge mannen en vrouwen die je een reclamefolder voor een voorstelling aanbieden.

We genieten eindeloos. Na een wandeling over

en langs de stadswallen en de Pont d'Avignon (waar Esther aan het dansen is) komen we bij de favoriete fastfood keten, die van ons een prijs krijgt (langzaamste McD 1998).

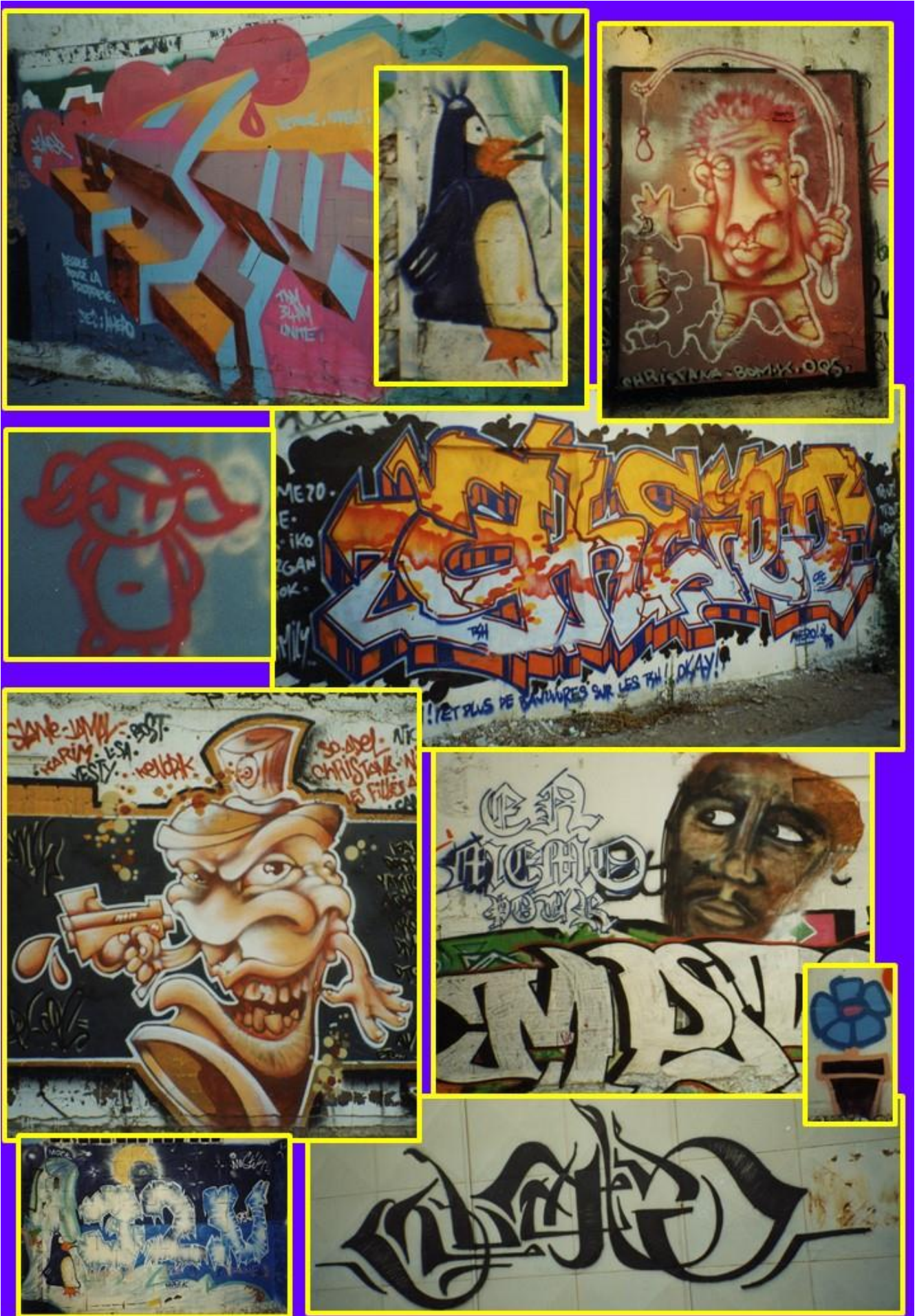
Na het eten gaan we langs de artiesten terug. Vooral de strippende jongleur kost veel tijd. Op de terugweg gaan we op jacht naar de *Hall of Fame* die we op de heenweg hebben gezien. Na wat heen

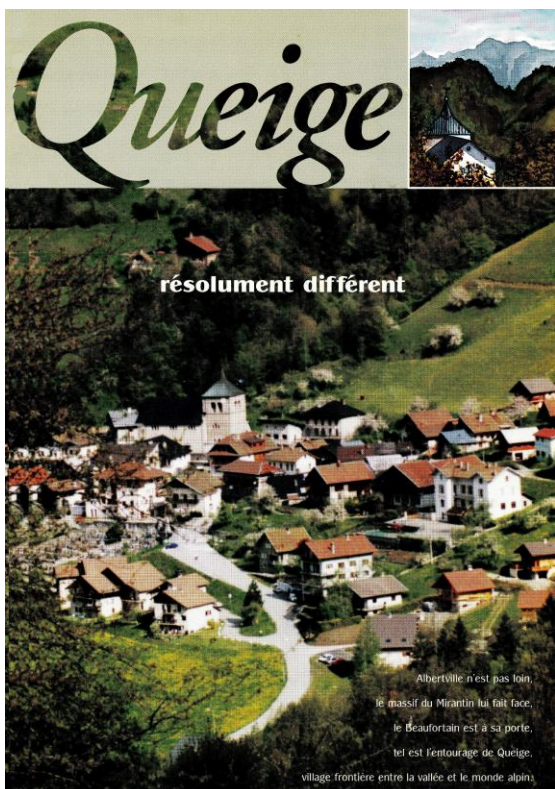
en weer rijden blijkt het de gratis parkeerplaats P1 te zijn.

Hier staat graffiti die vele malen beter is dan het vandalisme dat we elders in Frankrijk hebben gezien. Zelfs de zonen hadden hun "Toys" hier waarschijnlijk voor zich gehouden. Hier staat kwaliteit, het kost een half rolletje foto's. (En twee extra pagina's in dit verslag.)

Bijna zwarte zaterdag. Miljoenen storten zich op de autowegen om van huis naar de vakantiebestemming te komen.

Wij rijden stuk "**Route van de Soleil af**" en zien hoe men op de "**Route du Soleil**" kilometers blij in de rij is. Bij Valence draaien we richting Franse Alpen.

Los van een Eriba, waarvan de wielen aan de verkeerde kant zitten, komen we geen ellende tegen. Rond Grenoble staat de nodige graff. Deze is matig heftig, maar absoluut niet zo vet strak als in Avignon. Verder staan er talrijke mededelingen dat het openbare leven de komende dagen verstoord zal worden door de Tour.

De eerste camping die we bekijken is Albertville, maar dat vind ik drie keer niks. Een kwartiertje later staan we Queige in de zon tussen de Alpen. Het is prachtig. Ons gezelschap is uitgebreid met Knoffie, een niet

Frans varken dat van bier houdt.

De dag wordt nadrukkelijk beëindigd door de Fransen naast de camping. Eerst zingen ze en spelen ze gitaar, tot er een ontdekt dat hij een trompet bij zich heeft. Geen van de aanwezigen kan een zuivere noot (meer) spelen mais, se trompe enormement.

QUEIGE (ALBERTVILLE), 26 JULI

Na het op het gemak opstaan, haal ik brood bij de *Epicerie et Depot de Pains* tegenover de Mairie en de Kerk (Alles in Queige is tegenover de Mairie en de Kerk, m.u.v. het kerkhof, dat achter de kerk ligt).

In *E&DdP* wordt discussie gevoerd over de geur van de meloenen en de vraag of de (Franse) klant een *baguette* of een *longe* wil. Met heel veel Frans wordt toegelicht waarom een *longe* vandaag minder past. Ik word er tussendoor geholpen, buitenlanders begrijpen toch niets van brood.

Vervolgens gaan we naar Albertville om GPL te scoren en boodschappen te doen. Dit is heel leuk,

omdat overal te merken is dat de Tour de komende dagen de stad beheerst.

Nike slaat z'n tenten op en overal staan borden met wat wanneer is afgezet. Nu is de wegbewijzing in Albertville van Belgische logica, dus alles de komende dagen is toeval. (Twee nachten later zal in Albertville de volledige TVM ploeg worden gearresteerd, en de Tour verandert er in een volledige chaos)

Na de lunch (mooie gebakken eieren Esther) nemen Esther en ik een duik in de Doron.

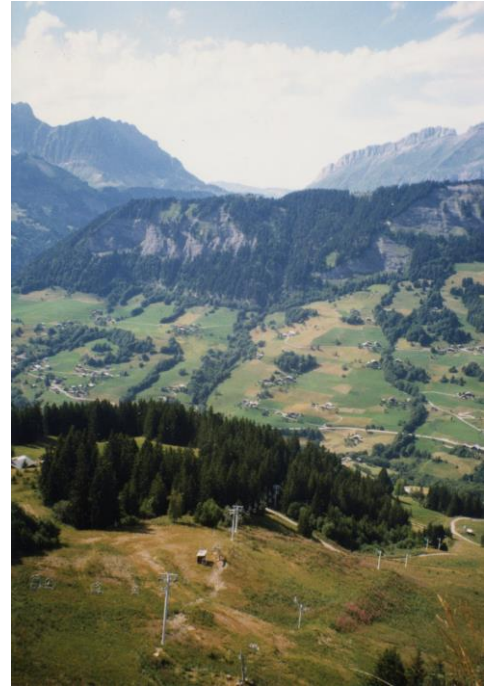
Alhoewel, duik, verder dan plat op de buik liggen kom ik niet, maar dan word ik ook aan alle kanten omgeven door de forel.

Later maken we een rit door de bergen. Van Queige rijden we via de Forclaz naar Ugine en vandaar naar Beaufort.

Het meest humoristische van deze bergrit is dat er tussen alle haarspeldbochten ineens een bord "scherpe bocht rechts" is geplaatst.

We rijden door tot we de Mont Blanc zien (jawel. hij is wit). Ik wil naar een punt waar de mooiste foto te nemen is, en zo eindigen we in de stoeltjeslift naar de Roc des Evettes, die ons

500 m omhoog brengt.

Onderweg passeren we "muziekkoeien". Het uitzicht op 1600 m is prachtig, ondanks onze hoogtevrees. Klein detail: de Mont Blanc is boven niet te zien.

We dalen al snel weer af, waarbij de hoogtevrees vooral toeslaat als de lift wordt stil gezet,

maar verder is het werelds. Beneden springen we in de auto voor de foto van de Mont Blanc.... achter een wolk.

Op de camping is er weinig meer te doen dan luieren en koken met Esther, wat zich wat Esther betreft vandaag beperkt tot gas aansteken.

Les év

Lun 11.05 F3, Eurosport

**Grenoble-
Les Deux-Alpes**

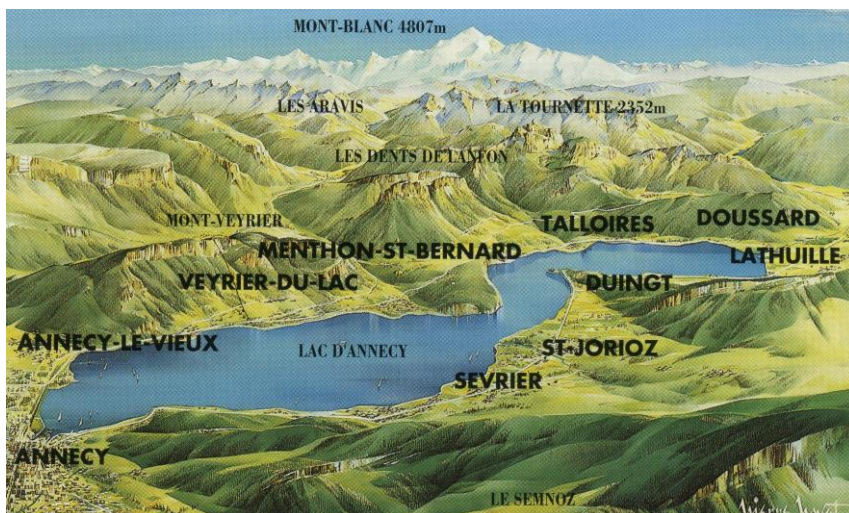
Marco Pantani (Italie). Les Alpes constituent le plat de résistance de cette troisième et dernière semaine du Tour. Marco Pantani confirmera-t-il ses bonnes performances de 1994 et 1997 ? Le grimpeur italien est à surveiller puisqu'il vient de remporter le Giro, son premier succès dans un grand Tour. Les étapes d'aujourd'hui et de demain, entre Vizille et Albertville, sont à suivre en intégralité et en continu sur France Télévision et Eurosport. L.C.

Er is er een jarig....., maar wij niet.

Na een nacht onweer besluiten we om niet nog een dag in de Alpen te blijven, al zijn de roodstaartjes die over tent en auto hippen, nog zo leuk.

Odille komt informeren of we vluchten voor het weer. Als we aangeven dat ook de Tour een rol speelt geeft ze ons gelijk, morgen wordt het dal afgesloten.

Daarom breken we in een recordtempo af, en rijden in noordelijke richting.

In Annecy is het foute boel. Buiten de plaats staat het vast en de eerste 2.45 uur rijden we 101 km. Daarom zetten we halverwege de dag de plannen om naar de Vogezes te gaan overboord.

Met behulp van boeken en kaarten besluiten we in Vittel of Langres te gaan staan. Als de waarschuwborden

vertellen dat 31 km verderop een zwaar ongeluk is gebeurd, en dat we maar vast kalm aan moeten doen valt de keus op het dicht bijgelegen Langres, of Peigney om exact te zijn.

Daar vinden we tussen de vele landgenoten een plek op een heuvel bij een stuwmeer. Allereerst bellen we Karin om haar te feliciteren. Dan wordt er koffie gezet en de stoelen geïnstalleerd.

We zijn nog niet bezig met het zuiver wetenschappelijk onderzoek (onze campingtabel) of de lucht betreft en het begint te donderen.

We zijn te moe om nog wat te doen en gaan daarom maar eten in de "Herberg van de Zeiler" langs de voet van het stuwmeer.

Na het eten lopen we nog even over de stuwdam uit 1906, waar Esther Nelleke de

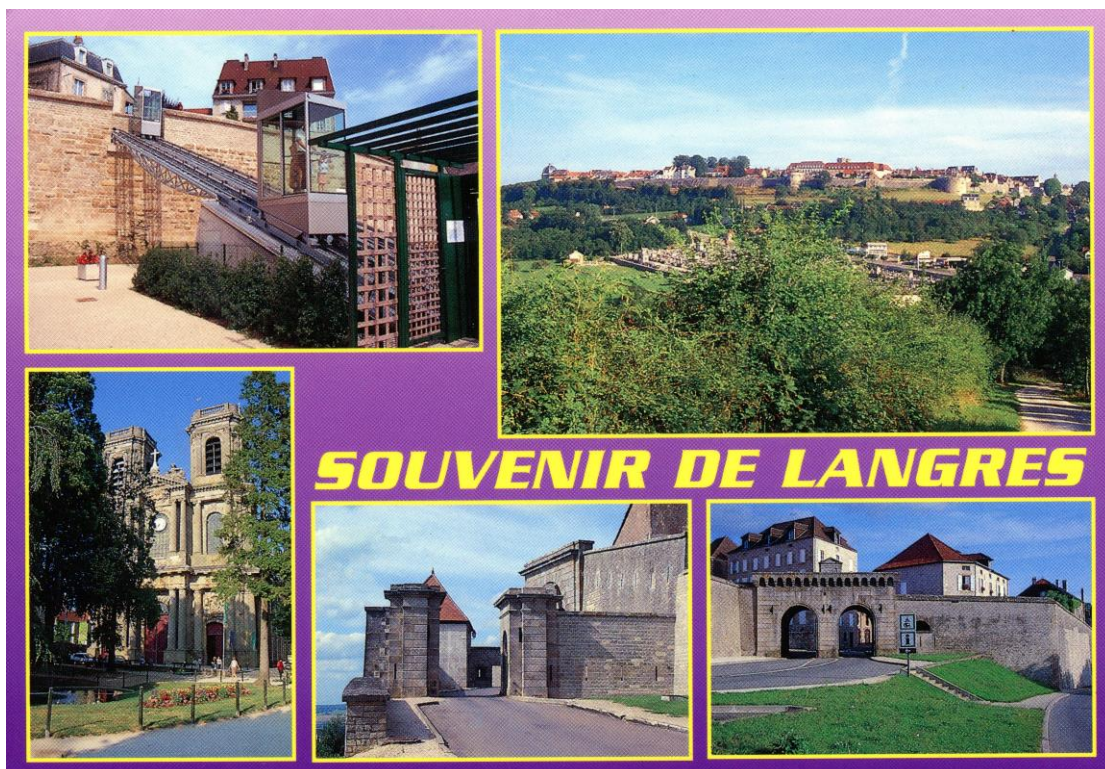
stuipen op het lijf jaagt door over het randje te springen (waarbij ze onbedoeld tussen de schapen eindigt).

PEIGNEY, 28 JULI

Duidelijk de laatste dag van de vakantie. We bezoeken Langres, dat zich tot de 50 mooiste steden van Frankrijk rekent. Het moet gezegd worden, de wallen zijn nog intact, en liggen verheven boven een landschap dat sterk doet denken aan Zuid-Limburg. Toch wil het echte enthousiasme niet komen. We doen de laatste inkopen, ik maak een prutduik, Esther en ik koken bananengerecht, en we ruimen wat puin.

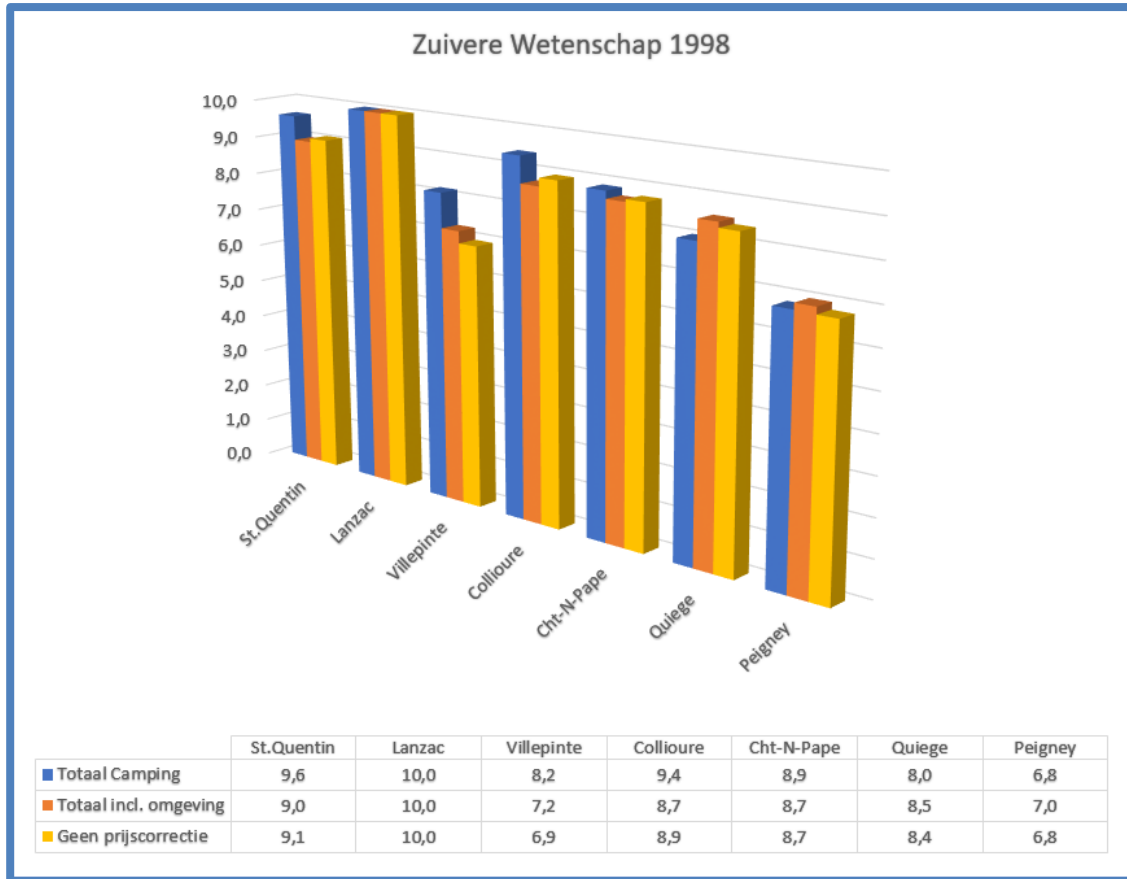
Verder is het wachten tot morgen, wanneer we kunnen zeggen: **Frankrijk, ooievaar!!!**

Ondanks het rotweer verloopt de rit uiterst voorspoedig. Onderweg blijken we Jaap Wouters met zijn sterrenbus ingehaald te hebben. Om 16.00 uur zijn we thuis.

		St.Quentin	Lanzac	Villepinte	Collioure	Cht-N-Pape	Quiège	Peigney
Plaats	Ruim	5	4	3	3	4	4	4
	Ombre	4	3	4	2	5	4	2
	Rust	5	4	4	2	5	3	3
	Winkel	4	1		3	2		
	Brood	2	3	3	1	3		1
Sanitair:	voldoende	4	5	3	3	4	4	3
	schoon	3	4	4	4	2	4	2
	warm H2O	5	4	4	4	4	3	3
Zwem gelegenheid	2	4	0	5	3	2	4	
Speeltuin	2	4	2	4	2	3		
Activiteit camping				4				
Elektriciteit	4	4	4	4	4	4	3	
Beheer	3	5	3	4	4	4	3	
Creep-Beesten	5	4	4	5	2	3	4	
Prijsindex	2,7	3,8	5,1	1,7	2,8	4,3	4	
Totaal camping		50,7	52,8	43,1	49,7	46,8	42,3	36
Natuur	1	3	2	3	2	4	3	
Hypermarche	5	5	2	3	3	4	3	
Landschappelijk	1	4	3	4	3,5	5	3	
Points of interest	5	5	2	4	5	3	2	
Wandelen	3	4	2	3	4	5	4	
Bereikbaar sleurhut	5	5	3	2	4	4	4	
Totaal omgeving		20	26	14	19	21,5	25	19
Grand Totaal		70,7	78,8	57,1	68,7	68,3	67,3	55
Prijs in Franse franc:		112	79	59	178	107	70	75,5

Dit verhaal is grotendeels tijdens en vlak na de vakantie geschreven, en er is een vakantieboek gemaakt. In 2017 is e.e.a. in een nieuwe lay-out gegoten als onderdeel van de digitalisering van de vakantieherinneringen. Daarbij is de tekst marginaal aangepast aan de hand van de informatie van het vakantieboek. In 2021 is het vakantieboek gedigitaliseerd en zijn verhaal en boek samengevoegd. (Al zijn veel foto's niet gebruikt).

“De zuivere wetenschap”, onze beoordeling van kampeerterreinen (en hotels) was in 1998 goed uitgewerkt, maar een nieuwe grafiek is toegevoegd. Gewoon, omdat het kan!